

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaëres gobelin i skolens festsal
"Den lange rejse"
Efter foto af Lars Bay, Silkeborg museum

2004/05

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2004/05

Adresse:	Fenrisvej 33	Øvrige telefoner:
	8210 Århus V	Lærerværelse: 86 15 84 89
Hjemmeside:	www.aasg.dk	Pedel: 28 14 22 57
Tlf.:	86 15 89 55	Kantinen: 86 15 22 02
	86 15 79 00 + lokalnr.	
Fax:	86 15 89 45	
E-post:	post@aasg.dk	

		8615 7900 +
Rektor:		
<i>Keld Larsen</i>		# 35
Ledende inspektør:		
<i>Anton Vinderslev</i>		# 36
Inspektører:		
<i>Anne Merete Frederiksen</i>		# 37
<i>Annemarie Kastberg</i>		# 53
<i>Birthe Find Rasmussen</i>		# 52
Studievejledere:		
<i>Dorthe Antonsen</i>		# 43
<i>Merete Hejl-Nielsen</i>		# 42
<i>Michael Andersen</i>		# 43
<i>Marianne Hogsgaard</i>		# 42
Datavejledere:		
<i>Kaare Petersen</i>		# 47
<i>Ruth Bräuner</i>		# 47
Bibliotekar:		
<i>Christian Bech Sorensen</i>		# 49
Årskriftredaktion:		
<i>Anne Merete Frederiksen</i>		
<i>Vivi Guldberg</i>		
<i>Gert Madsen</i>		
<i>Jytte Petersen</i>		
<i>Marianne Svenningsen</i>		
Fotos:		
<i>Anne Merete Frederiksen</i>		
<i>Jytte Petersen</i>		
<i>Jysk Skolefoto</i>		
Elvarbejder:		
<i>Anne Thøgersen, 3c</i>		
<i>Cecilie Grønkjær Tagmose, 3d</i>		
Layout:		
<i>JP Kommunikation</i>		
Tryk:		
<i>Delta Grafisk A/S</i>		
Oplag:		
1300		

Indholdsfortegnelse 2005

	Side
Velkommen til ÅSG	
- fra rektor	4
- fra elevråd	5
Skolen oplevet	
En ny klasse, en ny skole	7
Tre højniveaufag – ka' du klare det?	9
ÅSG tur-retur	10
Skoleåret 2004/05	
Gymnasiereform 2005	11
Fra skak til red alert. Strukturreform	13
Overgangen fra folkeskole til gymnasium	14
Verden udvider sig. Projektarbejde i 1.g	15
Klasserådet	17
2ay studietur til Berlin	18
Reluctant Attraction. Højniveauhold i Bruxelles	21
Cafémiljøer på ÅSG	23
Et stykke med fremmedkultur, tak!	24
Gymnasie-Groove	27
Højt at flyve. Om at lave MGP	28
3.g-revy 2005	31
Lys i natten	33
Torsdagsfest. Frivillig volley	35
Motion styrker livet	37
Lærerfodbold på ÅSG	38
Bygninger og kunst	
Bygninger, kunst, inventar og ydre arealer 2004-05	39
Kantinefornyelse på ÅSG	43
Studieområde	45
Udvalg og arbejdsgrupper	
Skolebestyrelsen	47
Fællesudvalget	49
Operation Dagsværk	50
Isiolo – ÅSG's ulandsbistand	52
ÅSG's Venner	54
Elever 2004/05	55
Ansatte ved Århus Statsgymnasium	59
Ringetider	72

Velkommen som elev på Århus Statsgymnasium

Med årgangen 2005 starter det almene gymnasium med en helt ny struktur. Fagene i sig selv er ganske vist stort set de samme som i det tidligere gymnasium, men de er skruet sammen på en ny måde, så sammenhængen mellem fagene bliver tydeligere. Denne sammenhæng viser sig i samarbejdet i de nye studieretninger og i de helt nye betegnelser i skoleskemaet: almen studieforberedelse, naturvidenskabeligt grundforløb og almen sprogforståelse.

Der til kommer, at gymnasireformen lægger op til en række nye arbejdsformer for både elever og lærere. Meget vil være nyt i gymnasiet, og meget skal gøres på en ny måde. Eleverne i 1. årgang i det nye gymnasium vil derfor have en helt særlig mulighed for at være med til at præge skolens udvikling. Det bliver helt sikkert spændende!

Ud over indsigten i en bred vifte af fag vil gymnasiet også arbejde med at udvikle dine mere personlige kvalifikationer: selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, evnen til samarbejde og til at opsoge og vurdere viden. Dermed opfylder gymnasiet sit overordnede formål, nemlig at du gennem de tre gymnasieår udvikler dig fra skoleelev til studerende, der på egen hånd er klar til at tage fat på en videregående uddannelse.

Gymnasiet er en uddannelse rettet mod fremtiden – men det er samtidigt rammen om et liv her og nu. Ud over skolefagene handler gymnasiet også om kammeratskab, fælles oplevelser, studieture, temadage, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for

skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, elevråd, revy, musical, og hvad der ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Når du går op ad den brede trappe den første dag efter sommerferien, vil du nok opleve det som at gå ind i en grå, stram og retlinet bygning fyldt af fremmede mennesker. I løbet af få dage vil du imidlertid blive del af et skolefællesskab. Bag de grå mure udfolder der sig et liv i mange farver. Og her handler det om, at du tager aktivt del i det og engagerer dig – både i det sociale og i undervisningen. Gør du det, er der sikker gevinst!

Jeg ønsker, at du må få tre rigtig gode og udfordrende år på Århus Statsgymnasium.

Keld Larsen
rektor

Elevrådet på ÅSG

Som alle andre gymnasier landet over har Århus Statsgymnasium også et elevråd, ikke for bare at være med på moden, men for at kunne have indflydelse på vores skole og den daglige undervisning.

Elevrådet er stedet, hvor den gængse holdning fra eleverne kan blive hørt og taget til efterretning. Elevrådet har ikke nogle bestemte mærkesager ud over at sørge for, at eleverne på skolen får mulighed for at få den bedste undervisning, samt kunne få denne undervisning under bedst mulige forhold. Dette har vi mulighed for at gøre, da der i de fleste af skolens udvalg også er elevrepræsentanter fra elevrådet. Det er i disse udvalg, der bliver taget beslutninger om, hvordan de penge, skolen har fået tildelt, skal fordeles.

Elevrådet arbejder også med mere national uddannelsespolitik. Det gør vi gennem vores elevernes, fagforening DGS (Danske Gymnasieelevers Sammenslutning), som er en organisation, der er til for at hjælpe elevrådene landet over til at blive velfungerende og stærke, som også passer godt til deres motto: "Sammen står vi stærkest".

Her i det nye skoleår 05/06 begynder en ny gymnasireform, som primært kommer til at påvirke de kommende elever. Den nye reform har også indflydelse på lærerne og elevrådets struktur, hvilket betyder, at de kommende elevrødder ikke får mulighed for at opleve det gamle elevråd, sådan som vi har det nu, men det skal man ikke se som noget problem, da sammenholdet i elevrådet ikke er på dagsordenen i den nye struktur. Det vil altid være det samme.

Det vil stadig komme til at fungere sådan, at hver klasse vil blive repræsenteret i elevrådet

via to elevrådsrepræsentanter, der vil blive valgt i starten af skoleåret. Som sagt tidligere er elevrådet et meget socialt sted, og for at de kommende elevrødder skal komme til at føle sig godt tilpas og få lært, hvordan elevrådet fungerer, tager vi bl.a. på en årlig hyttetur, som bliver afholdt i det første kvartal af skoleåret.

Er du typen, der er klar på at sætte dig ind i skolen og elevernes velbefindende og gøre en indsats for, at skolen skal blive et bedre sted at være, ikke bare for dig selv, men også for andre, så stil op til elevrådet i din klasse.

Vi glæder os til at se dig.

Jon Lauge Nielsen 2w, Jens Sø 2y, Thomas Bjerring Petersen 2z
De tre nuværende formænd for Elevrådet

Studenter 2004

En ny klasse, en ny skole

Vækkeuret ringer med en alt for velkendt skærende lyd. En lyd, man har været befriet fra de seneste uger, men som nu igen har fundet sin rutineprægede plads. Man afskyer den mere end alle andre lyde på jorden, men denne dag er den ikke faretruende. Den første dag i gymnasiet skal til at begynde, og spændingen får hurtigt sat gang i den stressede, men vante morgen.

Solens stråler blev reflekteret i glassdøren til den nye tilværelse, da jeg i følgeskab med to venner fra folkeskolen åbnede den og trådte ind til et hav af mennesker. I menneskemyllderet var enkelte kendte ansigter, men der blev ikke udvekslet meget mere end et par tilbageholdte smil. Øjeblikket, hvor man får det første visuelle indtryk af sin nye klasse, er

meget sært. Man holder paraderne oppe, mens man gør sig hastige tanker om, hvad der gemmer sig bag de andres. På tavlen i det lokale, vi var anbragt, stod der 1y - matematisk linie, og de tyve drenge og sølle ni piger var heller ikke til at tage fejl af. Det første møde med klassen stod i stilhedens tegn. Klassens teamlærere og tutorer fra 2.g prøvede ihærdigt at komme den øresønderrivende stilhed til livs, men folk valgte den sikre løsning og kiggede bare rundt på hinanden med små usikre øjne. Stilheden blev dog hurtigt fortæret af klappende hænder og hylende 3.g'ere i festsalen, da der skulle bydes velkommen til et nyt skoleår af rektor. Senere blev der taget klassebilleder, inden fototøjet skulle bevæges, da vi skulle danse folkedans. Dreng og pige hånd i hånd med pandekager af sved under armene og generet

dansetrin: Det var en første skoledag, man aldrig oplever igen.

Efter første skoledag gik det derudad med et rapfodet tempo, og tavsheden ophørte hurtigt, som vi lærte hinanden at kende. Fællesspisning på skolen og klassefester under parasollen i haverne betød, at klassen allerede fungerede godt socialt, inden vi senere skulle på introture.

På trods af, at introturen kun var en endags-udflugt til Moesgård Strand, var humøret højt, da vi i samlet flok cyklede fra skolen. Turen indeholdt både punktering og styrt, som var det en etape i "Tour'en", men det gode humor kunne ikke sive ud ligesom luften i dækket, og den positive stemning fortsatte i det sensommervarme strandsand. Drengene før i vandet, så snart de kunne, og forvandlede hurtigt det ellers fredfyldte badevand til en større brydekamp i ægte machostil. Inde på land blev der lavet bål, som på lejrturen i gode, gamle dage, og folk spillede stangtennis og forskellige boldspil, hvor det var muligt. De, der ikke kunne holde sig til boldene, benyttede sig i stedet af vandmandens egenskaber og hyggede sig gevaldigt med det. Lærerne havde sørget for, at der var medbragt mad til

de sultne, hvilket de fleste jo altid er, når det foregår på skolens regning. Den medbragte mad var en lille buffet i græsset bestående af forskelligt brød og pålæg. Man kunne proppe sig stort set så meget, man ville, og det var ren hygge at sidde og sludre i græsset med saltvand i håret og rullepølse hængende ud mellem tænderne. Inden udflugtens sidste etape skulle tilbagelægges, var vi selvfølgelig nødsaget til at spille den længe ventede gang rundbold. Der blev slået og grebet, råbt og kæmpet, grinet og jublet - på en dag, hvor venskaber blev skabt.

Mærkeligt er det bedste, jeg kan sige, når jeg tænker tilbage på dengang, vi ikke kendte hinanden i klassen og sammenligner det med i dag. Når jeg kigger på, hvordan de skitserede billeder i hovedet af den enkelte har ændret former og fået farve og kontrast, virker det hele som lang tid siden. Men på den anden side er den første tid på gymnasiet også gået stærkt. Det er en tid, der har rummet mange oplevelser, men jeg er sikker på, at mange stadig venter - når vækkeuret ringer i fremtiden.

Simon Hasager, 1y

Tre højniveaufag – ka' du klare det?

- 1) Det er blevet os pålagt et indlæg at skrive hvordan vi med tre højniveaufag stadig holder os i live.
 - 2) Tre højniveaufag – det er lidt vovet. Hold panden højt! Du må ej være pivet. Valget er nemt – indse det dog. Lektier: Det er livet!
 - 3) Forpligtet spørger de bekendte: "Skal I til festen fredag?" "Nej" – udbryder vi og si'r: "Lektier: morgen, aften, nat og dag!"
 - 4) Hver en aften vi må blive hjemme. Øl erstattes af vand i en kande. "Lektierne laver jo ikke sig selv." Gisper efter luft – de må os ej overmande.
 - 5) Fordele har vi i massevis. Du får en længere skoledag, En mundtlig eksamen erstattes af en skriftlig, Men venner.....- hvor blev I egentlig af?
 - 6) De andre fag forsvømmes. En forgæves kamp for at holde karaktererne ved lige. SU'en bruges på øbler til lærerne. Et snit på under 11 – jeg dor og må skringe!
 - 7) En sidste kommentar: "Tungt skal du det ikke ta'" Med den rette indstilling Alle det klare ka'.
 - 8) En fordel senere i livet du får. Hvis du tre højniveaufag vil ta', Dit snit med 1,03 ganges. Tja, så vælg de fag, du gerne vil ha'!
- To stræbere fra 3.g...*

Teambuilding i 3.g

ÅSG tur-retur

En varm augustdag i slutningen af 80'erne gik en lettere nervøs 15-årig op ad trapperne til ÅSG. Med forventning så jeg frem til al den lærdom og ikke mindst de mange gode fester og caféer, som ventede bag glassdørene, men først skulle den hob af hujende 3.g'ere og 2. hf'ere, som stod på trappen indenfor, forceres. Den store prøve var, om de nye elever kunne regne ud hvilken af glassdørene, som kunne åbnes. Et ryk i en forkeret dor udløste et latterbrøl.

Ved siden af den 15-årige gik en jævnaldrende veninde. Vi var begge klædt helt i sort, da vi gerne ville virke "intellektuelle". Vi var ikke helt klar over betydningen af begrebet, men i hvert fald skulle man som intellektuel have sort tøj på. Vi var forholdsvist ulidelige.

Tre år efter gik en selvsikker 18-årig op ad trapperne for sidste gang - ind til dimissionen og derefter ud til hestevognen og resten af livet. Men i glædesrusen meldte der sig også en forstemthed over at skulle forlade ÅSG efter tre fantastiske år. For gymnasiet havde i den grad levet op til mine meget høje forventninger, både hvad angik lærdommen og det sociale liv. Og jeg regnede jo ikke med, at jeg nogensinde skulle vende tilbage til min gamle skole.

En varm augustdag i 2004 gik jeg så alligevel den samme vej - op ad trapperne til mit gamle gymnasium, denne gang som lærer. Jeg skulle dog ikke forcere en hob af hujende ældre lærere, som testede mig i "dørproven", men jeg mærkede alligevel nervositeten komme krybende. Alt lignede sig selv - og dog. Det var, som om det hele var skrumpet lidt. Forhallen, kantinen, klasselokalerne og ikke mindst de

mange kendte ansigter på studenterbillederne på sydgangen. Dog ikke lærerne, der alle var nemme at kende - enkelte var højest blevet lidt mere grå i toppen.

Og så var det, jeg opdagede, at det måske var mig, der havde forandret mig. Først helt konkret ved, at næsten ingen af mine gamle lærere kunne kende mig, for jeg tog mine briller af og sagde: "Tænk pandehår, meget langt, lyst hår og megen tale".

Dernæst ved, at mit perspektiv havde udvidet sig efter udlands- og højskoleophold, studiejob, universitetsstudier og undervisningsjob på forskellige uddannelsesinstitutioner. Så jeg ser ikke længere skolen med den 15-åriges naive betagelse af og angst for alt det nye og store, men som et gymnasium med søde, motiverede (undtagen fjerde lektion om fredagen - og enkelte andre dage) elever og dygtige kolleger, som også har overskud til at hjælpe en ny på vej. En god og udfordrende arbejdsplads, som også har udviklet sig i mit fravær. Ikke så meget fysisk som strukturelt. Projektarbejde, fleksibelt skema og teamsamarbejde kendte jeg ikke til i min gymnasietid.

ÅSG er stadig et fantastisk sted at være, også som lærer. Således sagde én af mine undervisere fra pædagogikum, da hun hørte, jeg havde fået job på ÅSG: "Tillykke! Det er Århus' bedste gymnasium". Om hun har ret, ved jeg ikke, men jeg ved, at jeg har stor lyst til at forcere fortrappen mange augustdage fremover. For nu ved jeg, at det er den yderste dor til højre, som kan åbnes!

Trine Schmidt

Gymnasiereformen 2005

"Vi asfalterer, mens vi kører!" udtalte Undervisningsministeriets uddannelsesdirektør for det gymnasiale område, Jarl Damgaard, sidste år i forbindelse med igangsætningen af gymnasiereform 2005. Det er så sandt, som det er sagt. Hvor det hidtil i forbindelse med reformer på undervisningsområdet har været praksis, at hele lovgivningen og regelsættet var på plads, inden processen på skolerne blev sat i gang, så har gymnasiereform 2005 været karakteristisk derved, at love, bekendtgørelser og ændringer og fortolkninger heraf er kommet i en lind strøm, samtidig med at gymnasierna har skullet forberede sig på den ny struktur. Eksempelvis er ministeriets undervisningsvejledninger til de enkelte fag i skrivende stund endnu ikke udarbejdet.

Vi har - som alle andre gymnasier - været i fuld gang med at forberede reformen. Ingen tvivl om at vi har kørt - og endda kørt rigtig stærkt. Men nogle gange har det været svært for os at se præcis i hvilken retning, vi kørte. Derfor har vi også gennem det sidste år hele tiden måttet justere kursen ind i takt med, at ministeriets overvejelser blev offentligt gjort.

Et andet karakteristisk træk for gymnasiereformen 2005 har været, at den i mange henseender har været formuleret som nogle rammer, som de enkelte skoler selv har skullet fylde ud. Det har givet større råderum

for den enkelte skole - og det har vel også gjort reformen mere langtidsholdbar, idet der er givet bedre plads til en løbende udvikling af gymnasiet.

Allerede i foråret 2004 arbejdede vi på den meget vanskelige opgave at finde frem til, hvordan studieretningerne på Århus Statsgymnasium skulle se ud. Mange hensyn skulle tages: Hvilken skoleprofil ønskede vi? Hvordan så det ud med lærerressourcerne i de nye studieretninger? Hvilke fagsamarbejder gav de bedste muligheder og perspektiver? Hvad kunne man formode, at de unge mennesker ville interessere sig for og vælge? Det var en spændende og til tider ophedet debat, der blev ført på skolen i dette forår. Men vi opdagede også, at reformens system af forudbestemte bindinger mellem fagene i

praksis var strammere, end vi umiddelbart havde forestillet os.

Efter at studieretningsudbuddet således var fastlagt, skulle der i skoleåret 2004-05 fylde indhold i reformen. På en række pædagogiske dage blev skolens lærere delt op i forskellige grupper, der skulle belyse forskellige hjørner af gymnasierformen. Sideløbende hermed deltog en meget stor del af lærerne i efteruddannelseskurser rettet specielt mod gymnasierformen. Arbejdet skred planmæssigt frem, men ét var at sætte sig ind i reformens tankesæt og se mulighederne heri – noget andet var at finde ud af, hvordan man skulle formidle en temmelig indviklet reform til den nye generation af elever og deres forældre. Hvordan kunne den komplicerede struktur præsenteres på en enkel og overskuelig måde, således at helheden trådte frem og ikke alle detaljerne?

Der blev gjort et stort arbejde med at få beskrevet reformen på skolens websted – og navnlig anstrengte man sig for at få udarbejdet såkaldte datablade for de enkelte fag og studieretninger. Databladene skulle i overblikform give et billede af fagernes og studieretningernes arbejdsområder og perspektiver. Studieretningernes datablade blev også publiceret i et hæfte og sammen med andet informationsmateriale om Århus Statsgymnasium og det ny gymnasiums opbygning omdelt – i små elegante bærepåse – på orienteringsmødet for nye elever og forældre i februar '05.

Orienteringsmødet var en stor succes. Alle lærere deltog og var med til at informere

om fagene, studieretningerne og den nye gymnasiestruktur. Som sædvanligt var der en rigtig god stemning den aften. Rigtig mange kommende elever og forældre var mødt op, så festsalen blev helt fyldt op. Og rigtig mange af de fremmødte elever valgte senere at søge en studieretning på Århus Statsgymnasium som 1. prioritet. For 3. år i træk havde gymnasiet et ansøgetal på mere end 300 elever – i år 319. Dermed blev Statsgymnasiet det mest søgte gymnasium i Århus.

Det er lykkeligt for skolen, men det er selvfølgelig også ærgerligt, at der ikke er plads til alle de elever, som har søgt skolen. Der forestår nu et stort arbejde med at få fundet ud af hvilke studieretninger, der oprettes på de enkelte gymnasier, og amtets fordelingsudvalg skal så finde frem til en model for, hvordan man bedst muligt får anbragt eleverne på gymnasierne, således at så mange som muligt får deres ønsker om skole og studieretning opfyldt. Ikke nogen let opgave!

På gymnasiet fortsætter reformforberedelsen. Lektionernes antal og placering i de enkelte fag og i de nye discipliner "almen studieforberedelse", "almen sprogforståelse" og "naturvidenskabeligt grundforløb" skal fastlægges – og lærerne og de nye lærerteam skal i gang med at skabe konkrete undervisningsforløb. Selvfølgelig vil vi skulle eksperimentere med den nye reform – og selvfølgelig vil meget af planlægningen skulle foretages hen ad vejen, men ét er sikkert: Vi vil være godt forberedt på at tage imod vores nye elever og sammen med dem få reformen til at svinge.

Keld Larsen

Fra skak til Red Alert

I godt og vel to år har en såkaldt strukturgruppe arbejdet med at kulegrave og nytænke udvalgs- og ledelsesstrukturen på Århus Statsgymnasium. I gruppen har forskellige, almindelige lærerrepræsentanter afløst hinanden, mens ledelsen har været fast repræsenteret af Birthe Rasmussen, Anton Vinderslev og Keld Larsen. Hanne Herms har været repræsentant for det teknisk-administrative personale. Siden efteråret 2003 har Per Sørensen, Mette Madsen, Merete Hejl-Nielsen og Ulla Bonnerup repræsenteret lærergruppen.

Det overordnede mål for arbejdet har været at tilpasse skolens ledelses- og samarbejdsstruktur til en skolehverdag, der er under hastig forandring. Også i den eksisterende samarbejdsstruktur, som er resultatet af mange års praksis, har medarbejderindflydelsen været prioriteret højt, og som på mange andre gymnasieskoler er adskillige arbejdsopgaver blevet varetaget af et efterhånden meget stort antal udvalg. Men den form for demokrati er uhyre tidrovnende – både fordi mange mennesker arbejder med opgaver, der overlapper hinanden, og fordi beslutningsprocesser kan komme til at virke unødigt langsomme, når mange udvalg skal spørges. Undertiden har situationen mindet mere om skakmat, end godt er.

Som udgangspunkt tilstræbte strukturgruppen derfor en ny samarbejdsstruktur, der skulle være klar til at løse pludseligt opståede opgaver og tilpasse skolen til de udfordringer, som gymnasierformen stiller fx med hensyn til teamsamarbejde og øget selvstyre for den enkelte skole. Vi skulle berede os på at manøvrere i kaos.

Forløbet har været et langt, sejt træk, og vi mangler stadig at udfylde et par hjørner, men

"barnet" er næsten klart til at prøve kræfter med skolehverdagen. Vi har udarbejdet et forslag, som har været til debat i Pædagogisk Råd, og hovedpunkterne i forslaget er:

- klassteam med en stor beslutningskompetence og tæt tilknytning til ledelsesrepræsentanter et gennemgående træk
- elevindflydelsen er sikret på de steder, hvor den er meningsfuld
- antallet af udvalg er skåret væsentligt ned, og de nye udvalg er ansvarlige for at få opgaverne løst, enten ved selv at tage sig af dem eller nedsætte ad hoc-arbejdsgrupper til det
- Pædagogisk Råd kommer i højere grad til at sikre en bred pædagogisk debat, at sikre sammenhæng og at befordre lærernes "medejerskab" til skolen.

Strukturgruppen tror på, at den nye samarbejdsstruktur vil ruste os til fremtidens "Red Alert".

Ulla Bonnerup

ÅRHUS STATSGYMNASIUM	
træffetider:	
rektor: 13 ¹⁵ - 14 ⁰⁰	undf. lørda
regnskabsfører: tirsdag 12 ⁰⁰ - 13 ⁰⁰	
skr. inspektør og rektors stedfortræder: tirsdag 13 ¹⁵ - 14 ⁰⁰	
telefoner:	
skolens kontor	58358
pedellen	58359
rektor privat	58360
lærerværelse	

Fra dengang vi endnu ikke manøvrerede i kaos

Overgangen fra folkeskole til gymnasium

De sidste tre år har fysik- og kemilærere fra ÅSG deltaget i projektet "Lærersamarbejde grundskole-ungdomsuddannelser" arrangeret af Århus amt og Århus skolevæsen.

Vi har samarbejdet med Martin Loft fra Gammelgaardsskolen og Kirsten Bjerrum fra Åby Skole om overgangen i fysik og kemi mellem folkeskolen og gymnasiet med henblik på at gøre skiftet lettere for eleverne. De to første år var fokus dels på udarbejdelse af kemiopgaver til folkeskoleeleverne for at give dem en fornemmelse af niveauet i gymnasiet, og dels at identificere hvilke emner i fysik-kemiundervisningen vi umiddelbart kunne bygge videre på i gymnasiet, og hvordan vi kunne gøre det.

I dette skoleår har vi to gange haft besøg af 9c fra Gammelgaardsskolen. Første gang i

og 2z (fysik) selv har udført eksperimenter. Og endelig har 3.g højniveauelever i henholdsvis kemi og fysik udført og forklaret demonstrationforsøg for folkeskoleeleverne.

De eksperimentelle øvelser for fagdagen om syre-base kemi var fremstilling af et rødkåls pH-meter, pH-målinger i drikkevarer og rengøringsmidler samt dannelse af syreregnet. Det eksperimentelle indhold for fagdagen om radioaktivitet var medicinske anvendelser af radioaktiv stråling og fremstilling af scanningsbilleder.

Den efterfølgende evaluering har vist, at folkeskoleeleverne har fået meget ud af besøgene både med hensyn til det faglige indhold og omkring det at gå i gymnasiet. Gymnasieeleverne har været meget engagerede, og de har selv lært meget ved at skulle forklare den

november måned, hvor temaet var syre-base kemi og senest i februar med temaet radioaktivitet. Begge temaer indgår i folkeskolens fysik-kemiundervisning.

Programmet for dagene har indeholdt en lærerintroduktion af centrale begreber inden for de nævnte områder. Der har været en lektion, hvor eleverne fra 9c i mindre grupper og under vejledning af elever fra henholdsvis 1x (kemi)

bagvedliggende teori og svare på spørgsmål til eksperimenterne.

Næste skoleår håber vi at kunne udbygge samarbejdet til også at omfatte andre skoler i området.

Per Jensen, Marianne Svenningsen og Michael Bjerring Christiansen

Verden udvider sig

Om at navigere på verdenshavene og i gymnasireformen ...

Troede folk, at jorden var flad, og at man ville falde ud over kanten, hvis man sejlede langt nok ud, den gang Columbus forsøgte at skaffe opbakning til sit vovelige forehavende, der skulle vise sig at føre til europæernes opdagelse af Amerika? Hvordan kunne det lade sig gøre at finde vej ude på åbent hav uden radioforbindelse og GPS-udstyr? Var mødet med den nye verdens befolkning et frugtbart møde mellem to vidt forskellige kulturer, eller var der tale om en overlegen våbenmagts brutale undertrykkelse?

Sådanne spørgsmål stritter tilsyneladende i alle retninger, men de har dog det tilfælles, at de handler om den epoke i Europas historie, der sædvanligvis kaldes *De store opdagelser*. Og de har det tilfælles, at man skal have forståelse på mange forskellige discipliner for at kunne besvare spørgsmålene fyldestgørende – det kan ikke lade sig gøre inden for et enkelt skolefags rammer.

De 28 elever, der begyndte i 1w i august 2004, har i november 2004 med stor energi deltaget i et projekt, hvor sådanne spørgsmål er taget op og forsøgt besvaret. Intet træ vokser ind i himlen, så det er ikke en lang stribet af skolens fag, der er blevet inddraget, men kun fagene matematik og historie. Naturligvis ville fag som f.eks. geografi, fysik, spansk og engelsk også være relevante, men projektet måtte afgrænses. Og hvorfor så lige matematik og historie?

Historie giver jo næsten sig selv – det handler om fortiden. Matematikken kommer ind i billedet, fordi man skal kunne beherske nogle

matematiske metoder for at kunne forstå, netop hvordan det var muligt at finde vej på havet med i vore øjne meget primitive tekniske hjælpemidler. Det er ikke avanceret matematik, men elementær viden om geometri på en kugle, nemlig den såkaldte "himmelkugle" – først og fremmest måling af afstande ved hjælp af vinkler. Derfor har instrumenter til måling af vinkler spillet en afgørende rolle for navigation i tidens løb, og 1w har da også brugt en del tid på at sætte sig ind i virkemåde og brug af disse instrumenter.

Betegnelsen *De store opdagelser* blev strakt til at dække noget mere, end historikere traditionelt mener med den, idet vi udvidede den til at omfatte *den europæiske ekspansion ud over jordkloden i perioden 1400 – 1800*. På den måde kom også James Cooks tre store opdagelsesrejser i Stillehavet i slutningen af denne periode med. Vi brugte 14 lektioner i alt til projektet, så det er klart, at vi måtte nøjes med stikprover i dette enorme stof, men det blev i vores øjne nogle særdeles spændende stikprover lige ned i nogle historisk afgørende begivenheder, hvoraf Columbus' rejse til Amerika kun var en enkelt.

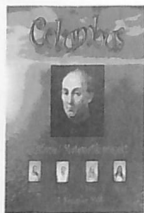
Faktisk var 1w ikke den første klasse, der prøvede kræfter med dette projekt, idet den klasse, der begyndte i 1x august 2003 allerede året før, havde gjort noget lignende. Begge klasser deltog med stor loyalitet i projektet, og begge klasser gav gode vurderinger bagefter, som lærerne så kunne tage op til eftertanke.

Der er mere end én bagtanke med dette projekt. Ud over det umiddelbart interessante it

få belyst et vigtigt emne fra to væsensforskellige sider er der også det mere langsigtede. Gymnasiet er lige nu under forandring; det reformerede gymnasium tager sin begyndelse allerede fra august 2005. Og en meget betydningsfuld ændring er det stærke krav om et udstrakt samarbejde mellem fagene, oven i købet også på tværs af fagernes såkaldte "hovedområder" (dvs. naturvidenskab, samfundsvidenskab og humanistisk videnskab). Dette sidste tværgående samarbejde er der tilvejebragt rammer for i nyskabelsen *almen studieforbereelse*.

Projektet *De store opdagelser* kan netop være et godt bud på et lodigt og meningsfuldt projekt i den nye almene studieforbereelse. Derfor har vi været glade både for elevernes gåpåmod og engagement og for deres vurderinger og kritik – de har arbejdet ikke bare for sig selv, men også til gavn for kommende årgange under den nye gymnasieordning. Forløbet har bestemt givet os blod på tanden til at gennemføre det igen – med de justeringer, erfaringerne tilsiger os.

Og så som næsten altid: Også lærerne har lært utrolig meget, og vores verden har ligeledes

udvidet sig. Denne vekselvirkning mellem slidsom udvikling af et nyt projekt, elevernes og lærernes fælles indsats og eftertankens grelle lys, der på en gang afslører svagheder og viser vej til nye, upåagtede aspekter, er nok det mest opmuntrende ved arbejdet.

Som afslutning et citat fra en af rapporterne fra 1w, som viste os, at vi havde opnået lidt af det, vi gerne ville:

For et par uger siden, da vi startede på dette projekt, havde vi svært ved at se, hvordan matematik og historie kunne kædes sammen nogenlunde fornuftigt. Nu efter mange timers arbejde er vi ikke i tvivl om, hvor stor en indflydelse matematikken/astronomien havde i den tidsperiode – ikke bare i Danmark, men for hele verden. En ting, der fascinerer os utrolig meget ved de instrumenter, man brugte til søs, er de præcise målinger, man får. Umiddelbart ser det ikke ud til, at en træstav med et lille kikhal kan måle solens højde over horisonten så præcist. Vi blev meget overraskede, da det faktisk lykkedes os at beregne en breddegrad svarende til Danmark ved hjælp af daviskvadranten! Det kommer faktisk bag på os, at de havde så præcise målinger og måleinstrumenter.

Glosen navigere har fået en noget bredere betydning på moderne dansk. Det ser ud, som om vi ved fælles hjælp er blevet bedre til at navigere, om ikke på verdenshavene, så dog i det ikke meget mindre kaotiske farvand, som omskiftelserne i det danske skolevæsen udgør i disse år.

Torben Wulff (historie) og Ivan Tafteberg Jakobsen (matematik)

Klasserådet

Ja, det lyder måske som et halvhjertet folkeskoleprojekt. Men man skal ikke skue hunden på hårene, for klasserådet er et af de frivillige, succesfulde projekter under sommerfluglens vinger.

Hvert år vælges tre elever, der sammen med teamlærerne holder et månedligt møde, hvor emner som klassens trivsel, faglig planlægning og ÅSG-relaterede emner diskuteres. Måske er det her, der etableres et festudvalg for klassen, en bowlingklub eller en kageordning. Mulighederne er uendelige, så længe du har gejsten og viljen til at føre jeres ønsker for klassen ud i livet. Det er dig, resten af klassens elever skal kunne komme til, hvis de har noget

på hjerte, eller hvis 3.g'erne driller. Indbyrdes kan I evaluere elever og lærere, hvis der er behov for det.

Dit arbejde i klasserådet er det, der er med til at give undervisningen og klassens sociale liv det ekstra pift, som gør din gymnasietid til en uforglemmelig oplevelse. Så måske skulle du gribe chancen for at tage vare på klassens og egne interesser? Hvis du har lyst til at skabe det perfekte studiemiljø, hvor det er sjovt at lære og at være, så meld dig til klasserådet. Gør en forskel!

Renée Kazimierska Andersen, Marie Ranum Dausell og Joeb Hofdinghoff Grønberg, 1a

2a og 2y i erindringens by

"Hvor skal I hen på studietur?" "Berlin!"
"Nåh ja, det er jo jeres klasse, der skal det.
Hvor surt!"

Med fem klasser i Barcelona og en klasse i Rom gav det ikke "det vildeste kick" at få at vide, at vi var så heldige at komme til Berlin. Faktisk kunne de fleste i starten kun se enkelte gode sider ved en tur dertil: Den korte bustur, der betød længere tid i selve Berlin, og de billige ol! Og så betød det også lidt, at vi trods alt ikke skulle alene af sted, men følges med 2a.

Men jo nærmere vi kom til afrejsedatoen, og jo mere vi lærte om Berlin, des mere begyndte vi at acceptere vores destination – ja de fleste blev helt glade for, at det var her, vi skulle hen.

Lørdag den 12. marts 2005 oprandt endelig dagen, hvor vi skulle af sted. Bussen forlod ÅSG kl. 8, og stemningen var høj. Der blev spillet kort, backgammon og musik på livet løs, alt imens afstanden til det uudforskede Berlin blev mindre og mindre, og efter 8-9 timer nåede vi frem. Vi skulle dog ikke bo sammen med 2a, da de boede i det gamle Vestberlin, mens vi i 2y boede i det gamle Østberlin. Afstanden var dog ikke større, end at man om aftenen kunne finde en U-bahn, der førte os sammen til hyggelige aftener i nattens Berlin.

"FUCK, hvor skal jeg bare hen og røre ved de der Marx og Engels," udbryder en gymnasieelev med solbriller på en moderat solbeskinnet plads i Berlin. Bag hende og resten af hendes klasse troner det absurd høje, imponerende Fernsehturm, der placeret lige ved Alexanderplatz er et af Østberlins lettest genkendelige

vartegn.

Den plads, 2a befinder sig på, hedder Marx-Engels-Forum, og statuen midt på pladsen, som eleven hentyder til, vidner på anden vis om klassens geografiske placering i den tidligere delte by – den er en overdimensioneret gengivelse af kommunismens fædre, Karl Marx og Friedrich Engels, hhv. siddende og stående med rolige blikke i retning af centrum for DDRs totalitære samfund, den lidet imponerende Alexanderplatz. Bag dem står Palast der Republik, hvortil demonstrationstogene gik ved fejringen af DDRs 40 års jubilæum i 1989, kort tid før muren og visionerne faldt. Således er hver eneste afkrog af Berlin spækket med historie. Selvom dette muligvis gælder for en hvilken som helst storby i verden, så er det alligevel noget specielt med Berlin – måske fordi fortiden har fundet en særlig plads i folks bevidsthed – hos berlinere såvel som besøgende som os.

At Berlin i sandhed er en spændende by gik hurtigt op for os, da vi fra første dag blev trukket med rundt i byen af et par meget entusiastiske lærere, der var ivrige, for at vi skulle nå at se og opleve så meget som muligt på de fem hele dage, vi havde til rådighed. Og i en by som Berlin er det ikke lang tid! Efter gå-, bus- og togture rundt i store dele af byen havde vi alle meget ømme fødder. Det hørtes bl.a. på den hjemmedigtede tekst: "Så begyndte han at weine, ikke græde bare weine, for han har så ondt i sine Beine". Men hos vore kære lærere var der ingen medlidenhed at hente, og det er udelukkende deres fortjeneste, at vi har så mange indtryk med hjem. Naturligvis var meget af opmærksomheden lagt omkring det

tidligere opdelt Berlin og Berlin som krigszone. På vores mange ture så vi derfor mange nyopførte bygninger, meget byggearbejde og flere urestaurerede bygninger, der stadig stod med skudhuller.

Godt hjulpet på vej af et meget stramt og indholdsramt program og to effektive, men underholdende lærere kom vi, 26 elever fra 2a., på knap en uge omkring adskillige af Berlins meget forskellige udtryk og indtryk – alle fik prøvet grænser af, både i form af nærkontakt med tyskere på tysk og operabesøg (nogle af os var endda afsted to gange i løbet af ugen), og vi fik på mirakuløs vis (måske takket være en temmelig konsekvent nedprioritering af sovn som nattebeskæftigelse) også tid til at nyde

det at være af sted sammen som klasse med 'frihed under ansvar', for nu at citere lærerne, og til at lære hinanden bedre at kende.

For studieturen har frem for alt ændret vores oplevelse af fællesskab og nærhed klassen i mellem – for ikke at tale om den måde, hvorpå vores lærere tilsyneladende skiftede skikkelse i løbet af turen (som min klassekammerat sagde i sin takketal på klassens vegne i bussen på vej hjem, tog de rollen som hhv. mor og en slags fætter for klassen). De ændrede omgivelser, som en sådan tur tilbyder, opfordrer til en åbenhed, der af uforklarlige årsager ikke helt er at finde i hverdagens klasselokale: opfører man sig fra starten af turen, som om man i klassen har kendt hinanden altid, så rejser

man faktisk også hjem med et nyt, anderledes og tættere forhold til sine klassekammerater, og jeg er ikke i tvivl om, at denne forandring vil sætte sit præg på stemningen i klassen fremover, også når vi i næste uge genoptager den normale undervisning.

Og ingen tur til Berlin uden en afstikker til en af resterne af muren. Rundt i hele Berlin kan man i dag stadig se, hvor muren stod, da der i asfalten er sat en række brosten til at markere den. Enkelte steder, bl.a. på Potsdamer Platz, står der også et enkelt stykke af muren (som vil selvfølgelig lige skulle hen og røre) tilbage til minde om en tid, tyskerne, såvel som resten af verden, aldrig glemmer. Og minder er der nok af i Berlin. Man kan knapt tage to skridt uden at falde over en mindeplade eller et mindesmærke. F.eks. gik turen forbi Checkpoint Charlie på Friedrichstrasse, der markerer grænseovergangen mellem Øst- og Vestberlin og murmuseet lige ved siden af, "Haus am Checkpoint Charlie", der viser, hvordan folk fra Østberlin flygtede eller forsøgte på at flygte til Vestberlin, hvilket i nogle tilfælde kostede dem livet.

Alle disse mindesmærker og historier får virkelig tankerne i gang, og som man står og kigger på resten af en mur, kan man virkelig fornemme, hvordan det må have været at leve adskilt fra sin familie og sine venner på den anden side.

Alle disse forskelligartede indtryk har vi måttet sluge på blot 6 dage, og her en uge efter er fordojelsen langt fra færdig. Da vi først satte fod på Berlins efter sigende sandede jorder (der dog nu synes for en stor del belagt med asfalt), kom vi hver især med vores forestilling om, hvad begrebet 'studietur' dækker over. Og da vi knap en uge efter igen befandt os i bussen, og det føltes, som om vi aldrig havde forladt den, trods det at vores bustur var omtrent 22 timer kortere end de andre klassers,

og da vores mættede hjerner for en tid havde komprimeret de 6 dage til et par timers højt værdsat, guidet bustur i Berlin, havde vi hver især vores oplevelse af studieturen at forene med det for så abstrakte begreb – og det tager tid. For så snart man træder ud af bussen og igen befinder sig i vante omgivelser, vælter minderne tilbage, og den guidede bustur udvider sig til et tidsrum, der kunne være uger, måneder eller år, så meget har man oplevet. Og når vi engang har bearbejdet det hele og igen kommer i skole til en normal time, så kan vi sige "Kan du huske dengang på studieturen, vores studietur...?" - og studietur er ikke længere et udefineret begreb, men en fælles referenceramme, turen i bestemt form, som vi aldrig glemmer.

Da bussen hentede os fredag middag, var vi en træt, men glad flok, der satte os i sæderne. Turen hjem var knapt så livlig som turen ud. Mange måtte overgive sig til manglen på søvn, men i hvert fald brugte vi alle turen på at bearbejde nogle af de mange nye indtryk, vi havde fået undervejs. Måske var der også en smule vemod ved tanken om, at studieturen, som vi alle havde set frem til, nu var overstået. En studietur, der førte os tættere sammen, og som aldrig kan glemmes.

Elisabeth Skou Pedersen, 2a og Christina Schouby Pontoppidan, 2y

Reluctant Attraction

3. samf i Bruxelles

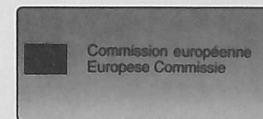
For en gang skyld er det acceptabelt at filosofere og tro lidt om Verden. Der behøver ikke at være et belæg for at være en lyst.

Bruxelles er en by mærket af globaliseringens mange klare aspekter og mange gråtoner. Det første indtryk, vi blev budt af Bruxelles, var meget hektisk. Onsdag i uge 44 vågnede begge 3.g samfundsfagshold op foran den amerikanske ambassade, midt i byen, omgivet af biler, cyklister og overtrætte bureaukrater. Vi blev sat af bussen midt i trafikken for derefter hurtigt at blive gennem mod en af EU-kommissionens utallige bygninger. I Bruxelles kører knallerter og cykler på fortovet, fordi vejen er uforvarsligt tætpakket med biler og politimænd, der dirigerer om kap med de 22.000 lysreguleringer, der er hængt op i gaderne som julelys på en efterårsdag i Fal-lujah. Bruxelles synes på næsten alle punkter at være en selvmodsigelse. På enhver given dag kan gaderne i byen, der eksploderede pga. et fredens projekt, være fyldt med kampklædt politi og demonstranter, dybt professionelle diplomater og rogede stripkubber, der også er bordeller helt frem til højllys dag.

Nogenlunde ligeså forvirrende og sammenkasket var vores første møde med de hektiske programmer og nøje tilpassede aftaler, der kun i nogen grad blev overholdt af systemets repræsentanter, der i høj grad prægede vores tur. Ikke desto mindre er Bruxelles ved allerførste øjeblik en by, man kun kan blive betaget af.

Med den for nylig færdigt ombyggede kommissionsbygning, der har været næsten ti gange så dyr som de forhenværende World Trade Center skyskrabere, er EU-byen i dag en af de absolut største investeringsområder i Europa, om ikke i verden. For mange EU-borgere er Bruxelles et ugenomskueligt og dyrt projekt, der ikke giver andre synlige afkast end en stadigt voksende mængde besværlige og unødvendige direktiver og love. Kort sagt kan man som udenforstående sagtens stille spørgsmålstegn ved EU's betydning. I de fleste nationalbefolkninger er debatten om EU's magt meget livlig. Den europæiske presse diskuterer endda de større medlemslandes engagement i det brede EU-samarbejde.

På trods af den svingende EU-skepsis, så er stemningen overraskende optimistisk i Bruxelles. I Bruxelles forstår man for alvor

to ting om demokratiet. Hvert år strømmer flere tusinde mennesker til Bruxelles med mere eller mindre faste jobs. Nogle som folkevalgte politikere, lobbyister, embedsmænd eller praktikanter, der har andet til fælles end en generel vished om lange arbejdsdage og dårlig løn, nemlig den foromtalt brændende EU-optimisme.

Flere af de personer, vi mødte, beskrev deres forhold til Bruxelles som en mission, og det er uanset synspunkt. Forskellen på den normale europæer og de relativt få, der sidder i Bruxelles, ligger ikke i penge eller venetjenester, for det ligger frit for enhver at drage til Bruxelles og gribe magten ved anklerne. Det gode argument for Bruxelles' succes er jo, at de danskere, tyskere, englændere, franskmænd, svenskere eller polakker, der får fingrene i maskinen, alle ændrer sig fra nationalborgere til inkarnerede EU-borgere, fordi de mærker systemets funktionalitet tæt på, og hvis ikke det er en god grund til at stole på EU-systemet, så bliver det svært at finde en.

Desværre bærer EU-systemet og Bruxelles som hovedstad den største selvmodsigelse i hjertet af sig selv. Det er ret tydeligt, at de mennesker, der arbejder i Bruxelles, nyder at være tæt på magten. De forstår at holde sig til den politiske ild, som Bruxelles muliggør. Det er en heksekedel af forskellige indtryk. Af folkeslag, der ikke bare politisk, men også kulturelt bygger det fremtidige europæiske fundament.

Selvmodsigelsen ligger desværre i, at alle de forskellige folkeslags EU-ildsjæle må til Bruxelles for at arbejde både for og imod den Europæiske Union. Men netop sådan isoleres magten og vigtigere endnu også den europæiske ånd delvist i Bruxelles.

På den måde ender nogle af de vigtigste indtryk fra EU altså med at blive i Bruxelles. Den europæiske ånd er ikke for eliten, den er bare folkeligt begrænset, fordi den er fanget i en nødvendig centralisering af den institutionelle magt.

Ditte Marie Knudsen, 3d og Stig Østergaard, 3r

Cafémiljøer på ÅSG

På Århus Statsgymnasium findes – ud over de otte årlige fredagscafeer – tre specielle cafémiljøer: Tosprogscaféen og to lektiecaféer. Denne artikel handler om de to sidstnævnte caféer.

Lektiecaféerne i henholdsvis sprog og de naturvidenskabelige fag er åbne hver onsdag fra kl. 15 til ca. 16. Her er det muligt at få hjælp til lektierne generelt.

Den naturvidenskabelige lektiecafé, til daglig kaldet natcafé, har efterhånden mange år på bagen, så det er velkendt for de fleste elever, at de hver onsdag eftermiddag i nr. 25 kan få hjælp til fysik, ke-mi, matematik og naturfag. Det er især problemer med afleveringsopgaver, rapporter eller opgaver i den daglige lektie, der arbejdes med.

I natcaféen er der to "opvartende" lærere, som tilsammen rent fagligt dækker de fire fag. Lærerbesætningen varierer fra uge til uge, men den kan altid ses på ÅSG's hjemmeside under skemaændringer.

Natcaféen er normalt velbesøgt og præget af en hyggelig og arbejdsom atmosfære.

Sproglektiecaféen er et forholdsvis nyt tiltag, som så småt er ved at finde sin form. Efter indretningen af det nye studieområde er caféen flyttet her til, og

samtidig er den tidsmæssigt placeret parallelt med natcaféen. Sproglektiecaféen betjenes af tre sprog-lærere, som til sammen dækker engelsk, latin, spansk og tysk.

I sproglektiecaféen er der mulighed for at få repeteret tidligere gennemgået stof, få hjælp til afleve-ringsopgaver og til den daglige lektie. Således er det tanken, at elever kan sidde i studieområdet onsdag efter skoletid og læse de lektier i fællesskab, som de ellers skulle sidde alene med derhjem-me. Som en ekstra service og tryghed kan de tilstedeværende lærere tilkaldes, hvis behov for hjælp skulle opstå.

Udnyt mulighederne - oplev cafémiljøerne - kom godt i gang eller få det lille skub, du har brug for for at få styr på dine afleveringer!

Anne Mette Borch Hansen og Marianne Svenningsen

Et stykke med fremmedkultur, tak!

- en café, der ville frem i livet

En café uden alkohol... Domt på forhånd. Ingen øl - ingen stemning. Mange tvivler på, om det vil blive sjovt, om de *gider* komme til denne kulturelle café. Hvad skal man lave? Det er svært at forestille sig, når plejer er død! Der skal i hvert fald en god fantasi til, hvis det skal lykkes at hive de skeptiske sko af de folk, der møder frem. Jeg selv kommer også af sted med mine skeptiske sko og min "jeg-kan-jo-aldit-gå-igen-hat" placeret på øverste etage. Ved "check in"-skranken sidder to meget spændte og glade arrangører. Allerede dér høres toner fra fjerne lande, som siver gennem dorsprækken.

Idet jeg åbner døren, slipper musikken løs. Det må være tyrkisk eller lignende. De mange ukendte baggrundsløje og den karakteristiske tamborin, jo... Det må være importeret fra Østen. Selvom det for mig er en besynderlig musikalsk oplevelse, bringer den et smil frem, som ikke rigtig er til at slippe af med - og det er svært at stå stille. Som sædvanlig er kantine lavet om til en mørk og hyggelig hule med rar atmosfære og stearinlys på bordene, men stemningen er helt speciel denne dag.

Der er flere, end jeg regner med. På dansegulvet danser til musikken nogen, som jeg gætter på har været med til at arrangere det. De er dygtige, selv ved jeg ikke helt, hvordan man skal danse til musik af denne art. Jeg får at vide i min øresnegl, som ellers er meget optaget af musikken, at det er tyrkisk pop, og

der bliver peget. Først er jeg ikke klar over, hvad jeg kigger efter, men pludselig går det op for mig, at det er et band, der fremstiller musikken. Tyrkisk pop! Det er en sjov størrelse, utroligt underholdende og så endda live - det var dagens første og meget positive oplevelse.

Musikken afbrydes, og som taget ud af et eventyr kommer en utroligt flot påklædt og smuk ung kvinde på gulvet ledsaget af noget helt andet, men ligeså speciel musik som det tyrkiske pop. Hendes gulddragt og dans betager samtlige tilskuere, men også hendes mod til at vise alle os, hvad hendes bagland er. Derefter præsenteres endnu et indslag - denne gang en mavedanser. Hendes dragt er også utroligt flot som hende selv. Også hun blænder publikum med et fantastisk show. Er imponeret.

Flere kommer forbi med alskens duftende specialiteter, hjemmelavet af arrangørerne for at give et indblik i deres kulinariske traditioner. Et kæmpe arbejde er lagt i tilberedning, og de fortæller stolte, hvad der er på menuen. Cykelkælderer er forvandlet til grillsted for kebab, som de stolte hjælpere, i form af lærere, gladeligt steger i lange baner - til stor fornøjelse for alle med en femmer på lommen.

Det utrolige band bestående af citarspiller, sanger og en mand med et 10-armet og meget effektivt keyboard fortsætter, hvor de slap,

Musikken får straks arrangørerne på banen, denne gang med en sjov kædedans, som der opfordres til at deltage i - ingen tør rigtig. For mit vedkommende er det bestemt ikke lysten, der mangler, men modet. Det ligger jo i deres blod, disse rytmer og danse. Jeg må hellere lade være, men fødderne klør. Mange sidder i en hyggeligt indrettet vandpibekrog og snakker. Forstår ikke, at de kan sidde stille, hver lidt i nogen af dem, men deres mod er heller ikke velvoksnet. Kædedansens omfang er dog voksende, flere og flere indfanges, og det ser virkelig ud til at være værd at hoppe ud i.

Men dansen afbrydes, mere underholdning... Tiden spildes bestemt ikke i dette lille etniske univers. Breakdansere flyver gennem luften og får selv de mest sindssyge stunts til at virke som piece of cake, og de elsker det. Deres sjov afløses endnu en gang af det virkelig underholdende og glade band, som endnu en

gang indbyder til kædedans.

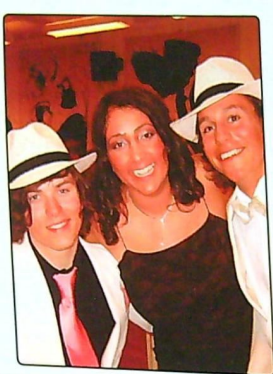
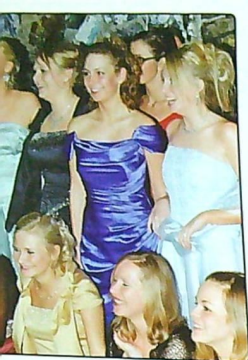
Endelig finder jeg en eventyrer, og vi kaster os ud i denne tyrkiske tradition med en del andre, der efterhånden får kædedansen til at vokse sig flerlaget og tætpakket med latter og en masse forsøg på at følge takten. Trods skinnensbenspark og mange forskellige tolkninger af dansen er det virkelig en sjov beskæftigelse, som alle kan tage del i.

Efter kædedansen giver bandet den gas med diverse forskellige og imponerende inputs fra alle tre medlemmer - dansegulvet tømmes hurtigt for ikke-arrangører. Men det hører i fødderne, og efter nogle modige fremmødtes og dristige læreres fantastiske moves drister jeg og nogle allierede os ud i de ukendte og udfordrende rytmer. Det kan kun anbefales! Det er hylemorsomt, også selvom det er langt fra "det rigtige", vi foretager os, arrangørerne tager alligevel varmt imod det.

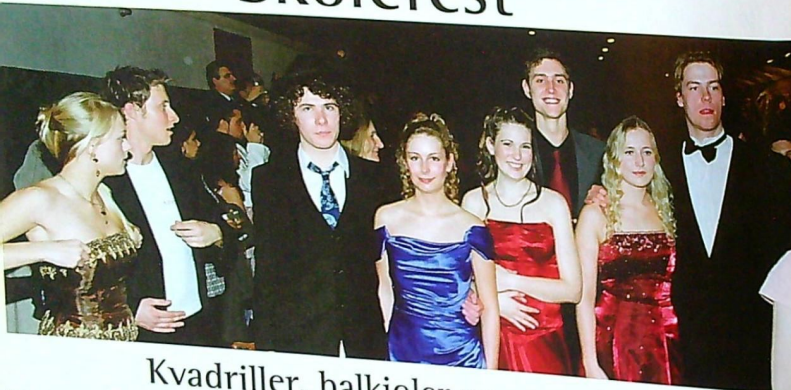
Til sidst er der ikke et udækket stykke gulv at se, alle morer sig. Bandet bliver aldrig træt, det smitter, og stemningen løfter næsten loftet.

Til alle dem, der var med til at holde den café - hatten af for jeres utroligt stykke arbejde og entusiasme, der fik det hele på benene. I har virkelig bevist, hvad en fremragende café er brygget sammen af!

Ida Rask Moustsen, 2x

Skolefest

Kvadriller, balkjoler og spændte smil

Gymnasie-Groove

Den 7. november stod Musikhuset på den anden ende, da et gigantisk kor på 400 gymnasieelever fra Århus Amt sang "Let's Groove" for en fyldt sal. Nummeret indgik i et længere program med rytmiske korsatser, som både blev fremført a cappella og med band. Flere af numrene havde desuden vokalsolister på, som alle var elever fra de deltagende gymnasier. På

certen i Musikhuset, men derimod de efterfølgende turneer til de deltagende gymnasier. En våd, mørk og kold novembermorgen (kl. 7.30!!) blev vi fra ÅSG stuvet ind i en bus og transporteret til både Grenå, Risskov og Marselisborg. Der gav vi nogle forrygende koncerter for skolernes elever, ja, alle var enige om, at standarden steg for hver koncert,

Dirigent Thue Thesbjerg dirigerer det store kor i Musikhuset

dirigentpodiet stod Thue Thesbjerg, som formåede at få koristerne til at synge med masser af energi og begejstring, uanset om musikken var af Marie Frank eller Outlandish.

Fra ÅSG deltog omkring 65 sangere fra musikvalgholdene og et frivilligt kor. Forinden havde vi ovet gennem længere tid, dels i vores egne timer og dels på nogle fællessessions sammen med elever fra de andre gymnasier. Det var lidt af et kick pludselig at opleve, at man sammen med hundreder af andre korsangere pludselig fik styr på de noder, som vi havde kæmpet så hårdt med i de forholdsvis små stemmegrupper hjemme på ÅSG.

Efter koncerten i Musikhuset lykkedes det os at blive verdensberømte i Århus, idet vi både udgav en CD og kom i Århus Stiftstidende!!

Men kulminationen på Gymnasie-Groove viste sig efterfølgende slet ikke at være kon-

hvilket ikke mindst gjorde sig gældende, da koret sang til fællesteme på ÅSG hen mod slutningen af turneen.

Endelig skal også nævnes, at ÅSG sørgede for plakatrelæne til projektet. I oktober måned blev der udskrevet en konkurrence blandt billedkunsteleverne i 3.g, som mundede ud i en flot udstilling af samtlige forslag i forhallen. Mens koret underholdt med en smagsprøve fra programmet, blev Marie Louise fra 3y kåret som vinder, og hendes plakat lyste herefter op rundt om på gymnasierne, indtil turneen var slut.

Alt i alt var det trods hårdt slid en rigtig god oplevelse at være med i et musikalsk fællesskab, som denne gang ikke kun indbefattede os selv, men også en masse andre gymnasiale korsangere.

Bente Kofod

Højt at flyve, dybt at falde

Om at lave MGP på ÅSG

ÅSG giver, som alle mulige andre organisationer, den enkelte et væld af muligheder for at engagere sig, men hvorfor skulle man dog gøre det? I vores individualistiske tid med den unge generation af curling-børn (min generation) skal der solide cost-benefit-argumenter på banen for at få nogen som helst til at engagere sig i andet end det, der direkte berører dem selv. Det kan synes som en gordisk knude, at der overhovedet eksisterer et Melodi Grand Prix på skolen, men det gør der altså, og det har jeg gennem de sidste to år været engageret i. Det følgende er min beretning herom.

Forste år var jeg med som "lærling". Jeg kiggede med over skulderen, løste mindre opgaver (slap for de tunge) og fik så lov at stå på scenen som konferencier - herligt! I år var det så min tur til at være supercharged-always-in-the-middle-med-fingeren-på-pulsen-organisator. Jeg startede engang midt i december med at vove pelsen og indtage talerstolen på et tirsdagsmøde med en banal besked: Der skulle arrangeres MGP, og at jeg stod for det, så alle, der gerne ville være med, kunne bare komme hen til mig. Jeg ved ikke, hvad jeg tænkte på. Måske var det sådan en: "Jeg er da vist så lækker, at de nok nærmest næsten alle sammen gerne vil arrangere MGP sammen med mig!" - jeg regnede med, at folk ville komme helt af sig selv, og jeg tog fejl! Det gjorde de selvfølgelig ikke. Jeg fik ikke én eneste henvendelse i den uge, der gik. Det kunne jeg selvfølgelig ikke forstå, og jeg funderede længe over, hvad der mon var galt.

Jeg så flere muligheder:

1. Ingen horte, hvad jeg sagde på tirsdagsmo-

de - det kunne ikke passe - der var da mennesker i salen, da jeg var på talerstolen.

2. Der er ingen, der gider arrangere MGP - det kunne heller ikke passe - i en forsamling med over 600 elever måtte der mindst være 10, der var tossede nok til ikke at kunne overskue konsekvenserne af deres egne handlinger.

3. Der var ingen, der gad arrangere MGP sammen med mig - hmm, måske var jeg alligevel ikke så lækker, som jeg troede...

Jeg blev enig med mig selv om, at jeg ikke vidste, hvad der var galt, så jeg måtte prøve igen. Jeg manede mig endnu engang op og besteg talerstolen. Jeg sagde det lige ud, som det var: hvis det var, fordi folk ikke gad lave MGP sammen med MIG, så skulle jeg nok smutte, så snart der var fundet en afloser - det var i hvert fald ikke det, der skulle holde folk tilbage. Om det var denne præcisering, eller om folk først da hørte, hvad jeg sagde - idet det gav anledning til en enkelt spændt lattermuskel rundt omkring - er jeg endnu usikker på, men inden dagen var omme, havde jeg et udvalgt på ti elever.

Så var vi ligesom klar til at smøge ærmerne op og tage fat, så det gjorde vi. Vi fik afholdt møder, jeg fik lavet en bunke plakater, andre organiserede lyset, vi fik fat på nogle bands fra skolen, der gerne ville spille, og alt var dejligt. Der var dog et frafald af medlemmer i udvalget efter et par uger, men det blev ikke noget problem, da vi alligevel var alt for mange til at starte med.

Alle opgaverne blev selvfølgelig ikke løst så

let, som det er beskrevet herover. I den forbindelse er der særligt én ting, jeg vil advare mod, for man sidder og får helt lyst til at lave MGP: musikere!

Da det jo er *Melodi Grand Prix*, bliver der ganske enkelt nødt til at være musikere med i arrangementet, og hvis der findes én faggruppe, én type af mennesker, som er utroligt svære at organisere noget med, så er det musikere. De ved nemlig godt, at hele showet afhænger af, at de er der, og som følge af dette har de selvfølgelig en masse krav og forventninger til, hvordan det hele skal fungere. De skal helst stopfodres med informationer - ikke noget med moder, hvor de selv er ansvarlige for at møde op, eller opslag som de selv er ansvarlige for at finde frem til. Nu var det dog heldigvis sådan, at der i næsten alle bands var et par elever fra skolen, som ikke var rigtige musikere, men som bare kunne spille lidt på et instrument. De var endnu ikke blevet smittet og kunne derfor sikre, at der var nogenlunde samling på sagerne. Det lykkedes da også til sidst at få alle musikerne tilfredsstillet ved at sætte samtlige af skolens keyboards på scenen, fordi nogle bands hellere ville spille på det ene end det andet (er der forskel spørger jeg bare?). Det lykkedes også at få lavet en flot scene, hvor der både var plads til husorkester og optrædende bands, og i det hele taget lykkedes det at blive klar til den store aften.

Trods store protester fra nogle musikere var programmet lagt, så de første band skulle spille kl. 21, kun en time efter dørene var åbnet. Et tidspunkt, hvor der til et almindeligt sold er cirka lige så meget gang i den som i en forladt prærieby i en westernfilm. Der var dog

på det tidspunkt allerede mange mennesker, og mange var på vej ind. Som showmaster valgte jeg at trække tiden lidt, og jeg mindes, at jeg bad husorketret fyre op for første nummer kl. 21:15.

Jeg husker tydeligt, hvordan jeg stod ved siden af scenen og skuede ud over salen, da husorketret spillede op. Folk myldrede frem, og i løbet af et splitsekund var stemningen sendt mod skyerne. Det sus, jeg oplevede der, var fantastisk. Alt, hvad man havde arbejdet for de sidste par måneder og særligt den sidste uge, var pakket og klart - der var intet, man kunne nå at lave om - skinnerne var lagt, og toget, der før havde trillet af sted i roligt

tempo, blev sparket i gang som en raket og satte tempoet i vejret. Jeg var euforisk, og jeg kom i tvivl om jeg overhovedet stod på jorden længere.

Resten af aftenen fortsatte i cirka samme gear. Jeg fløj rundt og havde utroligt svært ved at

føre samtaler med andre mennesker. Jeg følte, at det var vores show – at det var noget, jeg havde været med til at lave – og at al den glæde og energi, jeg kunne mærke i alle andre, også gennemstrømmede mig selv.

Efter sådan en aften, hvor ens krop fysiologisk har befundet sig i et stadie, der lægger sig tæt op ad narkomanens, dvs. med dopamin og adrenalin pumpende rundt i blodet og hjernen i alt for høje koncentrationer, og hvor ens mentale glædesniveau har brudt rammerne for, hvad man troede muligt, er det klart, at man må forvente en slags tommermænd dagen efter.

Fra at være "hovedaktionær" i et fedt show og stå på scenen som konferencier er der langt ned til at vågne op alene i sin egen seng. I år var jeg heldigvis forberedt på det og havde taget visse forholdsregler (hun hedder Pernille), men jeg kan stadig huske, hvordan det var første år: Det er overvældende og utroligt deprimerende. Især fordi det kan være svært at snakke med andre om det, fordi de ikke lige

har prøvet det samme. Jeg følte mig meget hul, og det var ikke særligt sjovt. Men det gik selvfølgelig over igen, og så var det heller ikke værre. Så snart det kommer lidt på afstand, husker man det gode og glemmer det triste, og jeg endte jo også med at opsøge det igen året efter, både mht. at arrangere showet og rollen som konferencier, for det er en unik oplevelse, som er forundt de få.

Regnskabs time er kommet. Nu skal jeg runde af, og alle mellemresultaterne skal lægges sammen og trækkes fra på kryds og tværs, og jeg skal komme frem til den klassiske skole-blads-artikel-konklusion-og-morale: "engager dig, og du får det tifold igen." – det kan jeg bare ikke, for det vil være løgnagtigt. Jeg mener ikke, at jeg har fået alle de timers arbejde, som jeg har postet i MGP tilbage med overskud. Jeg ser det anderledes: jeg ser det som at købe en dyr og eksklusiv luksusvare – en unik oplevelse. Den kan ikke købes for kroner og øre, kun for solidt og helhjertet engagement. Det er ikke nødvendigvis en vare med æstetisk overskud: der kan nemt være mere nedtur end opitur. Det, man "køber", er et udsving i dagligdagens monotoni. Det er parallelt til at drikke sig fuld eller at være narkoman for den sags skyld. Konklusionen må derfor være, at det handler om et valg: vil man satse på det stabile og forudsigelige, eller vil man engagere sig ordentligt, lave noget fedt og føle suset?

Svaret er kun provisorisk, og man må tage stilling på ny hver gang man får spørgsmålet. Jeg vælger ofte selv det stabile, men med MGP greb jeg chancen, og det tror jeg aldrig, jeg vil fortryde.

Mathias Jakobsen, 3y

3.g-revy 2005

Det er svært at sætte ord på den følelse, det giver at stå sammen med 75 andre og synges 3. omgang af "*Vi er på vej ud i livet, og vi tager ikke noget for givet! For vi er 3.g, og alt kan ske! Ingen ku' føle sig tryk, det var revyen!*", mens tre drenge står og hovler konfetti ud over os! Okay, det har også kostet blod, sved og tårer, et smadret fjernsyn i ny og næ, og konfettien havde engang været diverse udgaver af Metro Express.

En gang i november blev to piger med blonde krøller enige om, at det da vist var på tide, at vi 3.g'ere tog os sammen og fik begyndt

på den årlige revy. Sammen med et par andre aktive elever gik vi i gang med at skrive sketches, sange og alt, hvad der nu skal til. Det gik snart op for os, at det faktisk var et større projekt end som så, for det var ikke bare hyggelige "forfatteraftner", hvor vi skrev sketches til kl. 02 om natten. Det krævede også indtil flere timers planlægning, rollefordeling, udarbejdning af noder til musikerne og møder med den fantastiske instruktør i tide og utide. Endelig kunne vi gå i gang med at øve, selvom det godt kunne være lidt svært at få samtlige rolleindehavere til at dukke op til gennemspilningen af lige præcis deres sketch, så det blev

til rigtig mange hyggelige timer på skolen, og som en ekstra bonus blev nye venskaber skabt på tværs af klasser. Det var et projekt, vi var fælles om, og som alle var nødt til at yde en god indsats for at få til at lykkes. Og lykkes, det gjorde det - er vores egen ydmyge vurdering. Ude i V.I.P.-rummet var der en helt særlig stemning. Rummet sydede af energi, og folk fortalte hinanden, hvad der var sket af uforudsete hændelser i deres sketches under forestillingerne.

Oprindeligt var det planen, at revyen ikke måtte blive for intern, men der var alligevel smuttet et par jokes med, som man vist skulle gå på skolen for at forstå. Til gengæld lærte

forældrene vist hurtigt, hvad det er at gå på fodboldbanen, hvordan lærernes julefrokost foregår, og hvor politisk engagerede deres børn, Danmarks råstof, er! Der var eksempler på hverdagen for elever på Århus Statsgymnasium, og det var kærligt ment...

Efter tre måneders arbejde med revyen, hvor man har øvet sig på sin rolle og har hørt folk gå og synge de sange, man har skrevet tekster til, var det lidt sørgeligt at erkende, at det var slut nu. Men... aftenen var jo ikke forbi, natten var ung endnu, og der skulle danses fræk lanciers!

Rosanna Farbol, 3b og Katrine Berke, 3c

Lys i natten

En anderledes undervisning

I to år har der været afholdt Kulturnat i Århus under titlen *Lys i natten* med et væld af tilbud i musik, drama, kunst m.m.

Den 8. oktober 2004 deltog ÅSG med de to mellemniveauhold i drama og billedkunst og stillede for en enkelt aften efter timers planlægning og praktisk forberedelse skolen på den anden ende. Interesserede kulturnatsgæster fik et sansbombardement af overraskende oplevelser og billeder på nethinden i en natstemning af fakler, stearinlys, farvede lygter, udhulede græskar, sære eksistenser, drømmescenarier i kælderen samt dramatiske optrin i gårdhaven og skolegården.

I forhallen belyste farvede lamper dele af Jorns berømte 27 meter lange keramikrelief, der blev opsat som udsmykning til netop ÅSG i 1959, og foran stod tableauer med effekter, hvor inspirationen var hentet i relieffet.

Jo, der er scooterspor i relieffet, og jo, man kan se fantasi- og fabelfigurer, så både cykel,

hjulcapsler, "fuglepar" og den bare model var dele af installationerne.

Fire gange var der forestilling for de besøgende, hvor de blev modtaget af "det lyserøde strutskort", blev konfronteret med skjult teater og efterfølgende ledt ind i festsalen, hvor et voldsomt optrin udfoldede sig bag glasruderne ved vandbassinet. Elever på dramaholdet optrådte i mange roller.

I kælderens rum blev man ledt igennem byens og nattens rum i sansernes vold, og ved Jorns andet relief under trappen var der af billedkunstelever lavet et installationsrum med underbevidsthedens effekter badet i sand og lys. To sovende elever på en madras fuldendte det visuelle udtryk.

Det mest effektfulde optrin var afslutningen med de kutteklædte personer, der efter vandringen i rækker fra hovedtrappen under tromme og violinakkompagnement indgik i en lyssværdkamp ved den store skulptur af Haugen i skolegården.

Vi - deltagende lærere og elever - blev alle en erfaring rigere, gik ekstra trætte hjem, men bevidste om, at Jorns vildskab holder endnu små 50 år efter og inspirerer til kreative udfoldelser.

Skolens rum, de indre såvel som ydre fik ny sjæl og stemning med de dramatiske optrin, hvor udklædning, rekvisitter, lyde og replikker indgik i en højere enhed.

Vi afprøvede i begge fag processen fra idé til færdigt produkt. I billedkunst fordybede vi os også i Cobra, i Jorns livsværk, besøgte Aros og fik teori og praksis til at hænge sammen. I drama arbejdede vi med performance og skjult

teater, og hele holdet lavede på denne måde deres første fælles projekt, ligesom designelever bidrog med plakater til kulturnatten.

Jorn sagde om relieffet ved opsætningen: "Om det holder ud i fremtiden det her. Det er en anden sag." Svaret er: Det gør det. Det har holdt til solder og fester siden '59 og er det vilde centrum i den ellers retlinede og kolige bygning.

Annemarie Kastberg

Torsdagsfest

Der er ikke mange, der er klar over det, men hver torsdag eftermiddag er der svedig fest i gymnastiksalene på Århus Statsgymnasium. Alle er velkomne - både drenge, piger, 1.g'ere, 2.g'ere og 3.g'ere. DJ'en Lars Nordam vender pladerne med tidens hotte toner. Alle frække moves er tilladt, så længe det ikke overtræder DVBF's retningslinier. Brydes reglerne, hores Lars' dybe røst som et ekko gennem salene.

Festen skydes i gang med en hård overhåndsserv. Alle er klar; pigerne, iført korte, stramme tights, går let ned i knæ. På den anden side af nettet skuler drengene efter bolden. Som kampen skrider frem, stiger temperaturen, og sveden pibler frem på alles pander. Drengene må smide trojerne, for "Damm, hvor er det HOT!".

Disse fester er noget særligt. De er nemlig intet

mindre end frivillig volleytræning. Denne træning er den vigtige opvarmning til årets fest: Volleyballturneringen i Vejby Risskov-Hallerne. Her får man lejlighed til at vise, hvad man dur til, og vise, at de mange timer i gymnastiksalen har båret frugt. Intensiteten er høj, alle skoler kæmper hårdt for både skolens ære og for trænerens stolthed.

Dette års turnering bragte både sejre og nederlag til Århus Statsgymnasium. Vi var tre hold af sted: 1. og 2.g drenge, 3.g drenge og sidst, men ikke mindst, 2. og 3.g piger, bedre kendt som Dream Team. For det ene hold lykkedes det at hjembringe en flot placering som turneringens tredjebedste hold.

Til trods for, at ikke alle hold fik en podieplads, bevarede flertallet det gode humør. For det handler jo ikke om at vinde, men

om at være med!! Denne positive attitude er opnået i gymnastiksalen, hvor der er "højt til loftet," hvis man da ikke skyder for højt, og plads til alle.

Fra næste sæson har vi endda to gymnastiksale, hvilket betyder, at der rent faktisk ER plads til alle. I gymnastiksalens lumre odeur er der blevet knyttet venskaber på trods af alder, køn og volleyballkundskaber (se blot på Frank!).

Det kan dog være en fordel at besidde visse boldtalenter, da der ofte er præmier på høj-kant til træning. Her er hverken tale om store pengesummer eller glinsende pokaler, men derimod godteposer og en enkelt øl i

ny og næ. Mange volleyballspillere ses ofte liggende halvt lidende på gymnastiksalens hårde plankegulv udøvende mavebøjninger som straf for deres manglende volleytalenter. Men trods trænerens høje forventninger og talrige straffe er han ikke hårdere end alle andre, selv boldspasjerne kan være med til både træning og kamp.

Vi vil kraftigt anbefale alle at møde op torsdag eftermiddag til en gang sjov volleyball med en engageret træner, gode medspillere og fysiske udfordringer – for som Lars siger: "Volleyball er bare LOL!!"

Anne Kyster og Bettina Pihl Thomsen, 3w

Motion styrker livet

Motion styrker som bekendt livet, og under dette motto har ÅSG's personale de seneste år deltaget aktivt i flere motionskampagner.

I april – maj har Dansk Cyklist Forbunds årligt tilbagevendende "Vi cykler til arbejde"- kampagne fået rigtig mange til at pumpe cyklen og bruge den som transport til arbejde i stedet for bil eller bus.

Incitamentet til at møde frisk op på arbejde efter en rask cykeltur er ikke blevet mindre af, at der hurtigt opstod en intern konkurrence mellem de deltagende hold, som dagligt noterede antal korte kilometer og evt. bildage på resultatskemaerne på lærerværelset.

Det har været sjovt at se ellers ikke specielt konkurrencemindede kolleger gå vældigt op i ugens resultater, som ivrigt er blevet diskuteret, og kampagnen har for de fleste deltageres vedkommende betydet, at bilen har fået lov at stå også på dage med dårligt vejr, og at cykelsæsonen er blevet forlænget.

Dansk Firmaidrætsforbund afholder i september kampagnen "Arbejdspladsen motionerer",

der sigter på at få deltagerne til at motionere minimum 1/2 time hver dag. Også her deltager ÅSG-personalet flittigt, og mange motionerer faktisk langt over 30 minutter flere dage om ugen, men kampagnen har betydet, at opmærksomheden på at komme af sted og få en smule sved på panden hver dag blev skærpet. Dette er jo ikke mindst vigtigt i perioder med travlhed, hvor man ikke synes, at man har tid til at motionere.

Blandt andet i kraft af resultatdagebøgerne har motionskampagnerne medført en snak i personalegruppen om motionsvaner og givet inspiration til fortsat fysisk aktivitet.

Vi er efterhånden ved at have opbygget et pænt motionsrum i kælderen, der bruges i idrætsundervisningen og af personalet efter arbejdstid. Det er mit håb, at vi i løbet af det kommende år i samarbejde med elevrådet kan finde en ordning, der kan gøre det muligt også for eleverne at benytte motionsrummet om eftermiddagen efter skoletid.

Mads Elmkrust

Lærerfodbold på ÅSG

Kikker man ind på rektors kontor og ser skråt op mod venstre, vil man tro, at en af Kelds store idoler må være Mao Zedong. Kinas store, gamle, kommunistiske leder. En byste af ham skuer ud over kontoret. Ved nærmere eftersyn vil man opdage, at det slet ikke er Mao Zedong, men en anden stor mand, som var verdensberømt i Danmark fra krigens tid og mange årtier frem: Gunnar Nu Hansen, den legendariske sportskommentator fra Danmarks Radio. Og hvorfor står han så der?

Svaret er såmænd, at ÅSG er berømt for andet end pædagogisk nytænkning. ÅSG har en flok lærere, som kan spille fodbold, indendørs. Og det så godt, at gamle Gunnar Nu Hansen, den årlige gymnasieturnerings vindertrofe, nu for sjette gang ud af syv mulige er havnet på Kelds (og tidligere Ole Juhs) kontor. Hvert år i november måned spiller hold fra 10-15 gymnasier og HF-kurser i Århus Amt en omfattende turnering. Det går hårdt til, ingen vil tabe ansigt. Der spilles puljekampe, semifinaler og finaler. Og sejren er vor! Næsten hver gang.

Kampene spilles altid i Vejby-Risskov-hallen og er arrangeret af Risskov Amtsgymnasium, der har en lang tradition for indendørs lærer-

fodbold. Desværre har de ikke vundet turneringen endnu. I år kom de dog helt til finalen og tabte kun til.....Ja, gæt selv.

Til gengæld er Risskov Amtsgymnasium mestre i tredje halvleg. Efter kampene spiser (og drikker) op mod 80 mandfolk (og én kvinde fra Århus Akademi!) et "frugalt måltid" (= sparsomt, især hvad angår grønsager!) på gymnasiets lærerværelse. Og det er ikke det mindst kedelige ved dagen. Mangen en subtil aflevering bliver diskuteret, og måske udvikler det sig til en mere bred snak om livet i al almindelighed og gymnasielivet i særdeleshed, mellem rektorer, inspektorer og menige lærere, som på denne dag færdes helt naturligt mellem hinanden.

Alvor, sjov og hygge har her forenet sig. En dejlig tradition, som også bidrager til, at det er sjovt at være gymnasielærer.

På holdets vegne
Michael Andersen

Bygninger, kunst, inventar og ydre arealer 2004/05

Howdan indretter man den ideelle gymnasiabygning? I historisk perspektiv har der udkrystalliseret sig to opfattelser: Den første er den fleksible, variable form, hvor lokaler i forskellig størrelse skal imødekomme forskellige behov, og hvor man ved skillevægge og om- og tilbygninger løbende forsøger at honorere skiftende tiders krav. Den form kan føres tilbage til middelalderen, hvor bygninger og byrum skiftede udseende efter forskellige behov. Den anden opfattelse er født i renaissance, hvor man fra begyndelsen satte sig for at finde den ideelle rumstørrelse og -fordeling, f.eks. med store rum i stjerneform omkring et centralrum. Denne opfattelse har vist stor overlevelsessevne. De gamle renaissancevillæer var tænkt til bolig- og repræsentative formål, men har siden fundet meget forskellige anvendelser, uden at grundplanen er ændret.

På linie hermed kan nævnes Klaus Ribbjerg, som engang fortalte om sin gymnasietid på Vester Borgerdyd i København: "Bygningerne var nok ramponerede, men det betød mindre. Det vigtigste var, at der var plads nok".

Af de to historiske traditioner knytter Århus Statsgymnasiums bygninger og plan sig helt klart til renaissanceopfattelsen. Skolen er fra 1958, og dengang fremtrådte den som meget moderne. En stram, funktionalistisk arkitektur og planløsning med lokaler centreret omkring forhal, festsal og atriumgård. Skolen fik vinger på i 1972 ved en udvidelse imod øst, forbundet af en grønnegård som overdækning på en p-kælder. I 90'erne blev først fysikafdelingen og siden de øvrige naturvidenskabelige faglokaler i nordfløjen renoverede. Endelig er de to vinger nu igen blevet forbundet ved en tilbygning

som ramme om skolens nye studieområde og to modelokaler.

Bygningen har vist sin funktionalitet, men der er også problemer. Normalklasseværelserne, som bruges af sprogfagene og de øvrige humanistiske fag, blev i sin tid indrettet til kun 24 elever (ca. 45 m²) med normal klasse- eller tavleundervisning. Men nu er der ofte op til 28 elever i klasserne, og undervisningen foregår med varierede arbejdsformer i grupper og projekter. Det giver behov for både større og ofte også mindre lokaler (til f.eks. gruppearbejder). Dengang blev undervisningen varetaget af en privatpraktiserende faglærer, nu arbejder lærerne sammen i team i og på tværs af klasserne. Det skaber behov for modelokaler. Tidligere var der fast ugeskema, nu arbejder vi i et fleksibelt skema med lektioner (90 min.). Det giver flere mellemtimer og skemafrie arbejdsdage. Altså er der brug for elev- og lærerarbejdspladser. Og en pc er et dagligdags redskab, som skal være til rådighed, når behovet opstår, i lokalerne og på arbejdspladserne i øvrigt. Disse forskellige aktiviteter og udstyr kræver plads. Når opgaverne ikke altid kan løses i rummet, så må vi gå udenfor og løse dem der. F.eks. ved at lade gruppearbejder foregå på gangene, i forhallen eller i skolens festsal eller i elev-arbejdsrummene i kælderetagen. Heldigvis har vi høj kælder, så rummene fremtræder lyse og venlige. For lærerne gælder lignende arbejdsvilkår. En skole fra 1958 er ikke født med lærerarbejdspladser. På lærerværelset har vi kunnet indrette ca. 4-5 pc-arbejdspladser. Resten må vi finde "udenfor": I et kælderlokale og i den tidligere pedelbolig, hvor man skal forlade hovedbygningen. Uden at

røre den oprindelige grundplan nærmer vi os således i vores løsninger middelalderens knopskydning.

I målsætningen for de fysiske rammer (Institutionsprofil: Måldel 2004-05) fremhæves følgende:

Overordnet skal de fysiske rammer på Århus Statsgymnasium vedligeholdes, således at skolen fremtræder med et højt æstetisk og ordensmæssigt niveau. Man skal være særskilt bevidst om arven fra den funktionalistiske byggestil og om Jorns enestående kunstværker. Bygningerne skal være en inspirerende og sund ramme om skolearbejdet og bidrage til elever og ansattes selvværd. Samtidig skal der være mulighed for at udvikle skolens bygninger, så de kommer til at passe til en moderne undervisnings krav.

Denne overordnede målsætning er blevet yderligere accentueret i året 2004, hvor skolens bygninger og hele anlæg efter en længere proces er blevet fredet efter indstilling fra Kulturarvsstyrelsen. Medtaget er skolens nye tilbygning imod øst, som således blev fredet, endnu før den var færdigbygget. Der har været tale om en proces over flere år, og heldigvis har vi allerede længe sammen med arkitekten fra amtets bygnings- og energikontor (nu Rambøll/Årstiderne), Margit Hellesøe-Hansen, ved ændringer og forbedringer disponeret, som om bygningerne allerede var fredede.

I 2004-05 har vi arbejdet med følgende forbedringer udover renoveringen af kantinekøkkenet og tilbygningen imod øst. Disse to større

projekter omtales i selvstændige artikler.

Faglokaler: Idrætssalen for drenge har fået nyt gulv i 2004. Salen er indrettet til boldspil, og baderne langs side

væggene (for at undgå at eleverne slår sig på radiatorer og nicher) er blevet fornyet. Salen har fået nye gardiner og bliver malet, når lejligheden byder sig. Planerne for udnyttelse af kælderrummene under idræt (det tidligere varmerum) til bl.a. styrketræning står herefter for tur, hvis vi kan få tilladelse til brugen, og hvis økonomien rækker.

Fleksible undervisningslokaler: På Århus Statsgymnasium råder vi over følgende større, fleksible undervisningslokaler: Skolens festsal, lokalene nr. 28 og 34 samt Billedkunst 2 (80 m²). Lokale nr. 34, som tidligere rummede skolens bibliotek - et lokale på 92 m² - er nyindrettet som fleksibelt undervisningslokale med en normalopstilling til 28 elever samt supplerende gruppearbejdspladser. Lokalet er forsynet med en moderne whiteboard/mindboard-tavle og it-projektor, suppleret med vhs/dvd-afspiller. Lokalet er især indrettet som projeklokale til de humanistiske fag. It-projektoren i skolens

festsal er nu blevet kombineret med en stationær vhs/dvd-afspiller og i billedkunsthuset er nu ligeledes placeret permanent it-projektor i det største lokale B2.

For at hæve det æstetiske niveau i normalklasseværelserne fortsættes den systematiske istandsættelse/opfriskning af lokalene. I 2004 er lokalene nr. 2, 3, 4, 5 og 7 blevet malet, har fået nye opslagstavler og billeder under medvirken af skolens Miljø- og bygningsudvalg, samt faglærerne. Lokalene nr. 2-20 har fået udskiftet manglende eller nedslidte kort og lærreder. Et antal lokaler er blevet forsynet med fast it-projektor med tilknyttet vhs/dvd-afspiller.

Gruppearbejdsrum: Studieområdet i østfløjen er i hovedsagen indrettet til elever i gruppe- eller projektarbejde. Arbejdspladser til gruppearbejder kan endvidere findes i skolens forhal, i elevarbejdsrummene i kælderen og i skolens festsal.

Lærerarbejdspladser: Lokale K5 er blevet nyindrettet og delvist nymobleret. Lokallet afventer nu opgradering af it-udstyret. Lærerforberedelsen i Ulvens Hule er blevet

videreudviklet. De oprindelige 8 it-arbejdspladser i stueetagen er blevet suppleret med yderligere 6 pladser, mens de to kælderlokaler er indrettet til modellokaler. Da der er etableret trådløs kabling både i hovedbygningen og i lærerforberedelsen i Ulvens Hule, er det reelle antal it-arbejdspladser større, idet lærerne kan medbringe deres egne bærbare computere.

Lokalerne K11 og K5 er blevet indrettet med individuelle elevarbejdspladser og K35 udstyret til aflastning af skolens it-lokaler 14ab.

Opholdsarealerne: Forhallen har fået nye borde og stole (6 runde borde med 36 myrrestole). I kantinen er opsat nye opslagstavler og en reol til brochuremateriale. I forbindelse hermed har en tidligere formuleret politik for opklæbning af plakater mv. nu kunnet gennemføres: Ingen opklæbning på glasdørene,

Carl Johan Sennels: "Selvportræt"

kun på opslagstavlerne. Væggene er blevet malede, og vi er i gang med forrummet ved indgangen til kantineområdet.

En arbejdsgruppe for elevernes rygeområde har arbejdet med forskønnelsesplaner for rygeområdet.

Modellokaler for lærerne: Ud over de nævnte lokaler i Ulvens Hule fungerer lokale K7 som modellokale, når det ikke er optaget af sin funktion som tosprogscafé. I forbindelse med den nye tilbygning har vi fået to nye modellokaler, som kan være med til at afhjælpe det stigende behov for lokaler til team- og faggruppemøder samt lokaler til f.eks. samtaler med elever. Begge lokaler er nymøblerede. Her indrettes også depotskabe til skolens mobile videoapparater mv.

Kunst på skolen: På sydgangen er i forbindelse med skolens nye tilbygning opsat kunst af bl.a. Carl Johan Sennels (tidligere elev på skolen), Per Kirkeby (litografi) og Hans Krull (litografi - gave fra amtet). På nordgangen er fundet plads til Anders Kierkegaards store maleri: "Bjergbestigerskens dagdrøm".

Skolens ydre: Tilbygningen giver helt klart bygningen et æstetisk løft imod øst. Tilbygningen er udført i samme stil som den oprindelige og bygget direkte sammen med den. Vi har samme vinduesprofiler, og facaden imod øst er blevet renoveret. Vi udskifter nu de sidste ukurante vinduer fra en tidligere tid, så facaden hele vejen rundt fremtræder ensartet. Grønnegård 2 imod øst er blevet nyanlagt og nymøbleret i forbindelse med tilbygningen. Arbejdet er ikke færdigt, men det ser ud til at blive en smuk løsning.

Anton Vinderslev
Bygningsansvarlig inspektør

Kantinefornyelse på ÅSG

For nogle år siden gik nogle mennesker i gang med at tackle alvorlige strukturproblemer i ÅSGs kantinefunktion.

Kantinen kunne ikke rigtig blive en del af skolens liv, der var betydeligt underskud i driften, udbuddet af varer var ikke tidssvarende, og det var selve kantinen indretning og maskinpark heller ikke, hvilket i høj grad vanskeliggjorde effektiv produktion og rengøring. Alle odds syntes at være imod kantinen.

Med Dorte Frosts ansættelse som kantineleder kom der for alvor gang i sagerne. Kantinepersonalet - som nu også består af Inge Gammelgård og Birgit Rothmann - indledte et tæt samarbejde med efterhånden temmelig mange mennesker om at få kantinen til at fungere.

Der blev sat bredt ind: kantinen indretning blev ændret så godt, det lod sig gøre, sortimentet blev endevendt og forbedret med fine resultater til følge, økonomien blev kulegravet, o.s.v. Projektet havde bred opbakning: såvel hjælpsomme lærere som elever lagde en betydelig arbejdsindsats, ligesom projekt kantine blev kraftigt bakket op af administration og ledelse.

Hen over foråret 2004 stod det mere og mere klart, at kantinen kunne komme til at fungere, dog med ét uløseligt problem som en trussel mod kantinen fortsatte eksistens: det dybt forældede kantinekøkken.

Kantinekøkkenet blev ved skolens åbning

i 1958 oprindelig indrettet som te- og kaffekøkken, var siden kun blevet nødtorftigt renoveret og fungerede derfor dårligt som kantine. Maskinbestanden var udtjent, der var problemer med køleanlæg, o.s.v. En total renovering var nødvendig, hvis den fremtidige kantinedrift skulle sikres. En så stor bevilling syntes umulig at opnå hos det økonomisk betrængte amt.

Men så indtraf et mirakel: et særligt udvalg under amtet fandt, at tre gymnasier - deriblandt ÅSG - skulle betænkes med et splinternyt kantinekøkken, fordi de eksisterende køkkener var helt tidssvarende.

Efter planen skulle det nye kantinekøkken stå færdigt ved skoleårets begyndelse. De trætte arme kom i vejret, efter at vi havde gået så grueligt meget igennem. Armene sank dog hurtigt ned igen ved mødet med en totalt afpillet kantine den første skoledag. Katastrofen truede. Al flid og møje syntes spildt. Fallitten lurede i horisonten. Det lod kantinepersonale og implicerede lærere sig dog ikke kue af: resolut blev en pølsevogn opstillet i skolegården, og der blev vist stor opfindsomhed med at få stablet et fornuftigt sortiment på benene i de mange uger, der gik, før byggeriet var færdigt, angiveligt bl.a. på grund af tunge papirgange som følge af skolebygningens nylige fredning.

Og endelig den 20. september var trængslerne forbi: en splinterny kantine med alt tilbehør i en stil, der passer til huset, stod klar til brug, og dagen efter blev den officielle åbning fejret ved, at 680 gratis, varme, duftende pizzaer blev langet over disken.

ÅSG's kantine fremstår i dag som resultat af et bredt samarbejde mellem kantinepersonale, elever, lærere, administration og ledelse - kronet med et uventet held. Skolens kantinefunktion er nu fuldt tidssvarende. Kantine fremstår som en integreret, aktiv del af skolens liv, til stor glæde for elever og lærere og til fryd for skolens gæster, som henrykt lader sig traktere med kantinekokkenets lækre frembringelser.

Der er således omsider solid basis for kantinen videre udvikling i almindelighed - såvel kulinarisk som økonomisk - og i særdeleshed når skolen om få år bliver selvejende institution.

Se, det var en rigtig ÅSG-historie!

*Kantineudvalget
Marietje Hastrup, Mette Riis og Gert Madsen*

Studieområde

Den 17. januar kunne vi fejre indvielsen af en usædvanlig tilbygning: et studieområde, der var fredet, før det var bygget færdigt. Forklaring følger her:

Da vores små klasseværelser ikke er egnede til andet end klasseundervisning, har Århus

Amt i flere år haft forskellige planer for, hvordan man kunne lave en ombygning eller en tilbygning, hvor eleverne kunne arbejde individuelt eller i grupper.

I efteråret 2003 gik amtets arkitekt-kontor i gang med at tegne en tilbygning, der skulle ligge i østenden af gymnasiet og være udformet, så den indgik naturligt i skolens øvrige arkitektur. Ved licitationen viste det sig, at det sidste krav gjorde byggeriet dyrere end beregnet, så der måtte endnu en tegnerunde og en ny licitation til. Samtidig var der rejst krav om fredning af ÅSGs bygninger, så dette også skulle medtænkes i planerne. Men i efterårssemestret 2004 kunne vi endelig se, at det fredede byggeri skred frem, og at det kom til at danne en naturlig afslutning af de to tilbygninger mod øst, som gymnasiet fik i 1975.

Inde er det også blevet et smukt rum med lys fra to sider og en flot udsigt over Århus by og bugt. Og eleverne har taget rummet til sig lige fra den første dag: der bliver diskuteret i grupper, hentet projektmapper, lånt bøger, skrevet på computere, læst i dagens aviser og fundet facts i håndbøger og på nettet. Som

bibliotekar kan jeg se, at brugen af skolens bogsamling er vokset, nu hvor den er kommet til at stå mere synligt.

I tillæg har vi fået et stort ekstra klasselokale i det tidligere bibliotek, som nu er indrettet med alle tekniske faciliteter, herunder en elektronisk tavle, som gør det muligt at overføre dagens notater fra tavlen til en computer.

I gården mellem den gamle østfløj og studieområdet er der i skrivende stund kun sne, fliser og en brandtrappe. Men når dette årsskrift udkommer, er gården indrettet med bænke og kummer med træer, så der er endnu et hyggeligt sted at opholde sig, når solen igen får magt.

Christian Bech Sørensen

Fra byggeplads.

...til nyt studieområde

Skolebestyrelsen

Det har været et godt og spændende år på Århus Statsgymnasium.

Gymnasiet er rammen om tre vigtige år i elevernes liv. Så når de nuværende elever engang om ti, tyve eller tredive år ser tilbage på deres gymnasietid, må de gerne glædes ved tanken om en spændende tid, hvor de såvel fagligt som menneskeligt befandt sig i et helt specielt rum. De lærte nyt fagligt stof, nye arbejdsformer, nye menneskelige relationer – alt sammen noget, der forberedte dem godt og solidt til deres næste og vigtige skridt: de videregående uddannelser og senere et erhverv. Det kan lyde lidt flasketagtigt, men de unge, der går i gymnasiet i dag, er jo dem, der skal trække en stor del af læsset i vort lille land om bare ti eller tyve år. Blandt andet derfor skal vi på ÅSG sørge for de bedst mulige betingelser for uddannelse, dannelse og udfoldelse. Og hvis eleverne vil huske tilbage på deres gymnasietid med glæde som en tid, hvor de ikke bare uddannede sig, men også dannede sig, så synes jeg, projektet er lykkedes.

I det nye skoleår 2005/06 vil der være store udfordringer i forbindelse med Gymnasiere-

formen. På ÅSG har alle forberedt sig grundigt gennem det sidste år, og vi i bestyrelsen har kunnet følge den stigende intensitet omkring arbejdet med at forberede sig til dette nye og store projekt, som Gymnasiereformen jo er. Den ånd og entusiasme, som lærere, administration og ledelse har udvist, har været imponerende. Det bliver spændende at se, hvordan virkeligheden kommer til at se ud, når først toget korer: Vil elevernes valg af fag se ud som forventet? Vil logistikken komme til at gå op? Vil økonomien holde? Vil arbejdsbyrden på lærere og administration blive som forventet? – Alle spørgsmål, som vi også i bestyrelsen ser frem til at få besvaret, når Gymnasiereformen er sosat og i gang.

Bestyrelsens opgaver har jo i stor udstrækning noget med budgetter og tal at gøre inden for fastlagte procedurer og rammer. Men bestyrelsens opgaver er også at tage aktivt del i forbedringen og udvidelsen af de fysiske rammer, der danner grundlaget for mange af ÅSG's aktiviteter. Derfor har det været en glæde at se den nye kantine blive til virkelighed og ikke mindst at se det nye studieområde blive indviet med stor festivitas. Dette nye

studieområde er et sted, der kan være med til at give både den enkelte elev og hele klasser albuering og mulighed for fordybelse. Så i den perfekte verden mangler vi vist kun at få tilvejebragt nogle ordentlige toiletforhold. Men lur mig, om det ikke også vil lykkes. Jeg kan i hvert fald love, at bestyrelsen vil gøre sit til, at det sker.

I løbet af året har der på ÅSG været en lang række aktiviteter både i og uden for skoletid. Lad mig blot nævne et par stykker: Besøg fra Nicaragua, otte hurtiglobere til Marselislobet, Kulturnat, MGP, Tosprogscafé, politikerbesøg, orienteringsmøder om gymnasierformen og forældremøder. Så jo, der er sandelig sket noget i det forløbne år, og med de nævnte projekter forude er jeg helt forvisset om, at næste år bliver mindst ligeså spændende.

Godt gået, Århus Statsgymnasium!

Formand for Bestyrelsen
Claus Reher-Langberg

Fællesudvalget

Fællesudvalget har til opgave at styrke trivsel og fællesskab for elever og personale på ÅSG.

Specielt er udvalget ansvarligt for, at informationsmøderne om tirsdagen bliver afviklet tilfredsstillende samt for at arrangere fællestimearrangementer. Desuden behandler udvalget emner som ordensregler, rygepolitik, reklamepolitik, mobning, anskaffelser til frikvarteraktiviteter m.m.

Fællesudvalget består af tre elever og tre lærere. Vi mødes én gang om måneden, og alle er velkomne til at henvende sig til udvalget med ideer og forslag til tiltag, der kan gavne den fælles trivsel.

I kantinen er der opstillet et bordfodboldspil, og overskuddet fra dette bruger fællesudvalget til indkøb af ting, der fremmer trivslen for eleverne i frikvartererne og efter skoletid. Indtil nu har vi indkøbt forskelligt "legetøj" i form af basketbolde, fodbolde, frisbees m.m. til elevbrug samt finansieret lidt julehygge i form af pebernødder og materialer til julepynt.

I gennem det sidste 2½ år har klasserne på skift skullet være ansvarlige for afviklingen af informationsmøderne om tirsdagen. Dette indebærer at lede møderne, skrive referat af dem og meget gerne sørge for / stå for et lille, underholdende indslag. Klasserne bliver orien-

teret af fællesudvalget om, hvad de skal være opmærksomme på, når de er mødeledere, og vi vil gerne her også opfordre til, at klasserne i det kommende skoleår ud over ansvarligheden som mødeledere også finder kreativiteten frem, så vi alle kan se frem til både gode, informative og sjove informationsmøder.

I dette skoleår har fællesudvalget stået for nogle forskellige fællesarrangementer, hvor især to arrangementer skal nævnes: koncerten med studerende fra Musikkonservatoriet og indvielsen af det nye studieområde.

Fredag i uge 41 havde ÅSG besøg af omkring 50 studerende fra Musikkonservatoriet, og de sang og dansede os igennem en helt forrygende forestilling. Og vi kan kun sige, at vi glæder os til fredag i uge 41 2005, for så er de her igen.

Mandag den 17. januar i år var dagen, da det nye studieområde var blevet færdigt og skulle tages i brug efter en officiel indvielse med deltagelse af bygherren Århus Amt repræsenteret af udvalgsformand Bo Fibiger, af skolebestyrelsen og andre inviterede gæster og ikke mindst skolens elever og personale. Vi fejrede indvielsen med taler, masser af musik og lidt mad til os alle.

På fællesudvalgets vegne
Helle Richardt

Operation dagsværk

Oplysning, stillingtagen, handling

Operation Dagsværk (OD) er en humanitær solidaritetsorganisation dannet af gymnasieelever over hele landet. I år er det 20 år siden. OD startede sit første projekt, og den har siden hjulpet utallige udsatte unge i de fattige dele af verden. Hvert år, første onsdag i november, river gymnasieelever i alle egne af Danmark en skoledag ud af kalenderen for at arbejde og tjene penge til projekter, der kan sikre unge andetsteds i verden en uddannelse.

Hvad kommer det mig ved?

I skoleåret 2004/05 lå dagsværksdagen på den 3. november. Her lykkedes det på landsplan at indtjene lidt over 7,2 mio. kr., mens det på Århus Statsgymnasium beløb sig til lidt over 60.000 kr. Pengene gik til et projekt, der støtter arbejdere i de tre mellemamerikanske lande: Nicaragua Honduras og Guatemala. Projektet blev udført i samarbejde med Mellemamerika-Komiteen og strækker sig over et treårigt forløb.

Formålet med projektet er på langt sigt at

OPERATION DAGSVÆRK 2004
MELLEMAMERIKA
GUATEMALA | HONDURAS | NICARAGUA

organisere, oplyse og derigennem styrke arbejdere, som arbejder på såkaldte EPZ-fabrikker. EPZ står for eksportproduktionszoner, som det pågældende lands regering har anlagt. Disse zoner er skattefri zoner, hvor store internationale koncerner har mulighed for at placere deres fabrikker. I en 10-15-årig periode slipper de således for at betale skat.

EPZ-fabrikkerne er altså en god forretning for virksomhederne, men da arbejdsløsheden er stor og arbejdsvilkårene minimale i disse zoner, er de arbejdende groft udsat.

Unge, der rykker verden

I skoleåret 2005/06 kommer årets projekt til at omhandle det centralasiatiske land Kirgistan, og projektet vil have Folkekirkens Nødhjælp som samarbejdspartner.

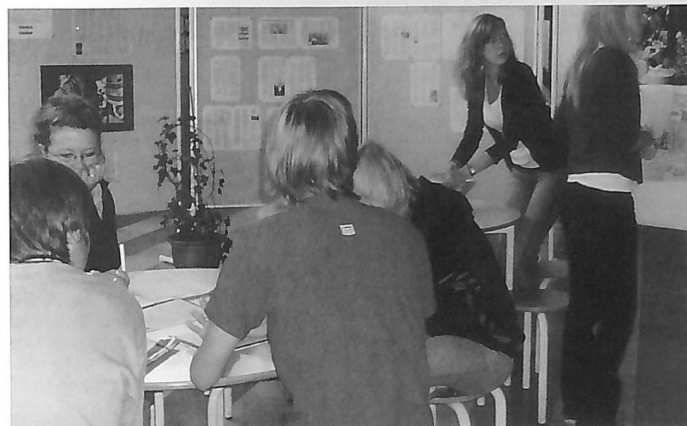
Kirgistan har været en del af Sovjetunionen og har efterfølgende efter bruddet i 1991 været udsat for store forandringer, som også har betydet store omvæltninger for den enkelte borger: Man er i landet gået fra centralmagt til demokrati, fra planøkonomi til markedsøkonomi og fra at være en del af en union til at være et selvstændigt land.

50% af befolkningen i Kirgistan lever i dag under fattigdomsgrænsen, og børn tvinges i arbejde frem for at gå i skole. Denne udvikling har ført til, at den første generation af

analfabeter netop nu er ved at opstå, og det er derfor vigtigt, at man går ind og hjælper hurtigst muligt. OD tager initiativet med ABC-projektet, som sættes i værk næste år.

Årets arrangementer

Selve organisationen OD er repræsenteret på hver enkelt skole i form af en OD-gruppe.

Temadag om Nigaragua i forbindelse med besøg af landets udenrigsminister, Norman Caldera Cardenal. 1. september 2004.

Denne gruppe står rent praktisk for afviklingen af diverse arrangementer på skolen. Ud over selve dagsværksdagen først i november kan for eksempel nævnes den årlige OD-fredagscafé, hvis overskud går til årets projekt. Derudover havde vi i år besøg af to medlemmer fra OD's sekretariat i København, som holdt foredrag om årets projekt. I efteråret arrangerede OD-grupperne i Århus desuden en fælles torveværksdag på Store Torv, hvor årets projekt blev præsenteret ved diasshow, film, diskussion samt mellemamerikansk mad, dans, lege m.m.

Kom frisk, kom glad!

Hvis denne artikel fængede dig, og/eller du har

lyst til at være med i OD, kan du kontakte OD-gruppen her på ÅSG og få flere oplysninger – alle er velkomne!

Morten Torbjørn Andersen, 2w og Nikoline Veirum Høgsgaard, 2w

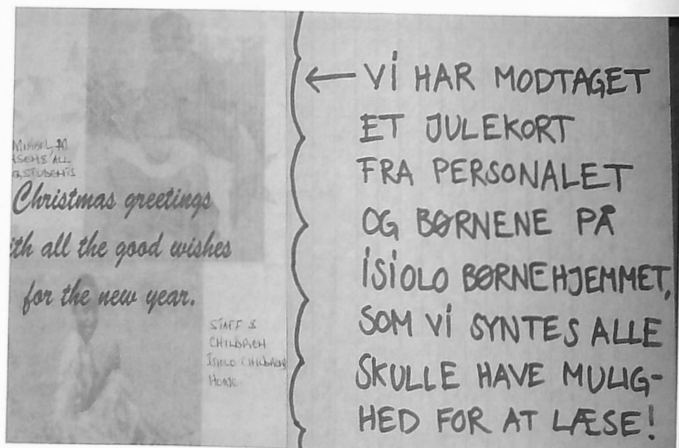
Du kan også orientere dig yderligere på OD's hjemmeside: www.od.dk samt se, hvem der er med i OD-gruppen her på ÅSG på skolens hjemmeside: www.aasg.dk under Elever, Operation Dagsværk.

Isiolo – ÅSG's ulandsbistand

Som elev på Statsgymnasiet kan man ofte føle, at hverdagen er så travl, at man ikke kan nå alt det, man gerne ville. Man går i skole fra tidligt om morgenen til om eftermiddagen, og når man kommer hjem har man lektier, der skal laves til dagen efter, samt en bunke af afleveringer til i løbet af ugen. Har man endelig en dag fri fra lektier, har man måske et fritidsarbejde, der skal passes, så man kan tjene de penge, der sammen med ens SU skal betale til byturene i weekenden, det nye par cowboybukser og kylling-og-bacon-sandwichen med tilhørende cola i spisefrikvarteret. Og med alle disse udgifter er de par tusinde kroner, man har til rådighed om måneden, lige tilstrækkeligt – og bestemt ikke for meget.

Oftentimes går man faktisk og siger, at man er "fattig", fordi man sidst på måneden ikke har råd til at tage med på George Washington fredag aften. Sjældent tænker man på, at ordet "fattig" har en helt anden betydning i andre dele

af verden – det skulle da lige være, hvis man brugte dansk-, geografi- eller samfundsfags-timen på at snakke om den vestlige verdens materialisme, eller så en DR-dokumentar fra de sultende ulande. Så kan det godt være, at man får lidt dårlig samvittighed og tænker, at man nok hellere må give nogle penge til en eller anden velgørenhedsorganisation, men man ved ikke lige hvilken, og desuden har man kun en hundredkronseddel og nogle mønter i pung. Næste gang jeg får penge, tænker man, vil jeg finde et godt formål at støtte med et rimeligt beløb. Men når den tid kommer, skal man bruge pengene til noget andet, og man har ikke rigtig haft ordentligt tid til at sætte sig ind i, hvem man skal give sine penge til. Det er ikke, fordi man er et egoistisk eller dårligt menneske, for man nærer naturligvis ønsket om at hjælpe mennesker, der er dårligere stillet, men den smutter ligesom bare gang på gang.

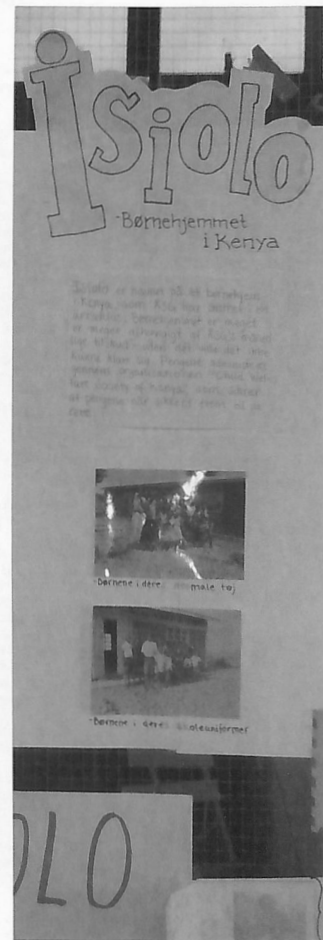

Det er her, Isiolo pludselig kommer ind i billedet som løsningen på problemet! Isiolo er navnet på et børnehjem, der ligger i Kenya, som ÅSG gennem en årrække har støttet med et månedligt beløb. Pengene inkasseres ved, at Isiolo-gruppen, i starten af hver måned, samler ind i samtlige klasseværelser samt på lærerværelset. Gymnasiets bidrag er et led i en større indsats for at forbedre forholdene for Kenyas børn, der udføres af Child Welfare Society of Kenya, som er en frivillig organisation, der sørger for at skabe forbindelsesled mellem Kenya og frivillige bidragsydere i den rigere del af verden. De børn, der kommer på børnehjemmet i Isiolo, er gadebørn, der enten er forældreløse, eller hvis forældre ikke gider, eller ikke kan, tage sig af dem. På børnehjemmet får de mad, drikke, medicin, tøj, skolegang og ikke mindst kontakt med ansvarlige, voksne mennesker, der hjælper dem til at komme videre med et bedre liv. Uden bidraget fra elever og lærere på ÅSG ville alt dette ikke kunne lade sig gøre, da det er en altafgørende indkomst, der gør børnehjemmets og dermed de kenyanske børns overlevelse mulig.

På opslagstavlen i forhallen kan du læse mere om Isiolo. Den er udstyret med plancher med mere uddybende oplysning om Isiolo, samt månedlige opdateringer med oversigter over hver enkelt classes månedlige bidrag, breve fra børnehjemmet o.l. Du er altid velkommen til at komme til Isiolo-gruppen, hvis der er noget, du er i tvivl om, ønsker at give et større bidrag e.l.

Lettere kan det ikke blive at give det velgørenhedsbidrag, som du af hjertet ønsker!

På vegne af Isiolo-gruppen
Sofia Egeris Pedersen, 2a

Ringetider:

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. informationsmødet efter I. lektion.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion:	Mandag, onsdag, torsdag og fredag:	Tirsdag:
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

